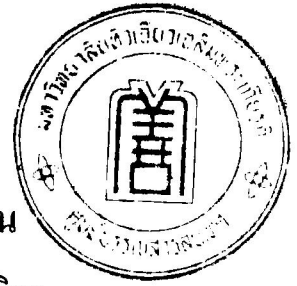

02015

**ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียน
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชา
ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน**

**Needs and Opinions of High School Students
Who Applied to Attend Huachiew Chalermprakiet University
Towards Faculties and Academic Programs**

เตือนจิตต์ จิตต์อารี

**งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**

HCULIB

3 0001 00069815 1

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข-ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ-ช
บทที่ 1 บทนำ	1-8
บทที่ 2 เอกสารการศึกษาวิจัย	9-28
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	29-33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34-54
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55-61
บรรณานุกรม	62-63
ภาคผนวก	64
โครงการวิจัย	65-69
ประวัติผู้วิจัย	70-73

กิติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย เรื่อง “ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน” ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทั้งโครงการ ซึ่งประกอบด้วยค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย ดำรง และเอกสารการสอน ที่กรุณาพิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ศาสตราจารย์ เกษม วัฒนชัย ที่ได้เขียนบทความ “สารจากอธิการบดี” ในข่าวร่วมโพธิ์ทอง ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 ประจำเดือนมกราคม 2541 และขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒน์ น้อยแสงศรี คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ที่เขียนเอกสารคำบรรยาย เรื่อง “เรียนอย่างไรให้สำเร็จ อยู่อย่างไรให้เป็นสุข” เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ 2541 สำหรับนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ อ้างอิงในรายงานการวิจัยนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยเหลือโครงการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกท่าน และหวังว่า รายงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นคลังข้อมูลทางด้านนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการ ตามความต้องการของนักศึกษาต่อไป

เดือนจิตต์ จิตต์อารี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

ผู้วิจัย ดร.เดือนจิตต์ จิตต์อารี

ผู้สนับสนุน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การศึกษา เรื่อง “ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน” มีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรวจความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะและการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนที่มาสมัครสอบเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักเรียนที่สมัครสอบเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 1,170 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ โดยให้นักเรียนที่มาสมัครสอบ ณ ห้องสำนักทะเบียนได้กรอกแบบสอบถามที่เจ้าหน้าที่ของโครงการวิจัยแจกและเก็บรวบรวมทันทีที่กลุ่มตัวอย่างตอบเสร็จ เมื่อจัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบและลงรหัสข้อมูล จากนั้นประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer plus) สถิติที่ใช้ได้แก่ Chi Square ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 1,170 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงประมาณร้อยละ 73 มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ มีอายุระหว่าง 17-18 ปี นักเรียนส่วนใหญ่เรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตปริมณฑลและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาเป็นนักเรียนที่เรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ กับกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพฯ สำหรับที่ตั้งของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเรียนจบมา ส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเขตปริมณฑล

เมื่อศึกษาถึงสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนจบสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ รองลงมาเป็นนักเรียนสาขาการบัญชี ศิลปคำนวณ และศิลป์ภาษา สำหรับวุฒิการศึกษาที่นักเรียนนำมาใช้สมัครสอบ ส่วนมากเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้แล้วคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่มาสมัครสอบ ส่วนมากอยู่ระหว่าง 2.00 ถึง 2.99 รองลงมาอยู่ระหว่าง 1.00 ถึง 1.99

ด้านข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่มาสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า บิดาและมารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย และนักเรียนอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน

การรับสื่อเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปรากฏว่านักเรียนที่มาสมัครเข้าเรียนส่วนใหญ่รับข่าวสารการรับสมัครจากเพื่อน หนังสือพิมพ์ และฝ่ายแนะแนวโรงเรียน นอกจากนี้แล้วการวิจัยนี้ได้สำรวจปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนประสบระหว่างการติดต่อสมัครสอบคัดเลือก พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาและอุปสรรค มีนักเรียนประมาณร้อยละ 21 ที่ไม่ทราบที่ตั้งของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และอยู่ไกลจากบ้านพักมาก สำหรับความสะดวกและความประทับใจในการรับบริการจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนได้รับความสะดวกและมีความประทับใจในระดับร้อยละ 60 ขึ้นไป ส่วนในเรื่องอาคารสถานที่รับสมัคร การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร มารยาทของผู้รับสมัคร ความพร้อมในการรับสมัครและที่จอดรถ สิ่งที่นักเรียนเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุง คือ การเดินทางมามหาวิทยาลัยและโรงอาหารกับที่จอดรถ

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเลือกสมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คือ มีสาขาวิชาที่ต้องการเรียน ชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัย การเดินทางสะดวกหรืออยู่ใกล้บ้าน นักเรียนส่วนใหญ่เคยสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย 1 ครั้ง รองลงมาเป็นนักเรียนไม่เคยสมัครสอบเลย และจากการสำรวจถึงลักษณะการสมัครสอบคัดเลือกของนักเรียน ปรากฏว่าส่วนใหญ่สมัครที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแห่งเดียว รองลงมาเป็นนักเรียนสมัครสอบหลายแห่ง

ด้านการสำรวจบุคคลที่สนับสนุนการศึกษาของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาของนักเรียน ในเรื่องความสนใจของนักเรียนในการขอรับทุนการศึกษา ปรากฏว่ามีผู้สนใจขอรับทุนมากกว่าผู้ไม่สนใจประมาณร้อยละ 10

จากการศึกษาเหตุผลในการเข้าเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือก ปรากฏว่านักเรียนเกือบร้อยละ 80 เลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของตนเองและตามสาขาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน รองลงมาเป็นเหตุผลจากการมองแนวโน้มตลาดแรงงานและตามความต้องการของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ขณะที่นักเรียนต้องการศึกษา นักเรียนที่สมัครเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติส่วนใหญ่ต้องการเข้าเรียนคณะวิทยาการจัดการ (ชื่อเดิมของคณะบริหารธุรกิจในปัจจุบัน) รองลงมาได้เป็นคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ (ชื่อเดิมของคณะศิลปศาสตร์ในปัจจุบัน)

ความคาดหวังที่นักเรียนประสงค์จะเรียนจนสำเร็จการศึกษาในคณะต่าง ๆ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คาดหวังว่าตนจะเรียนจบในคณะวิทยาการจัดการ (แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าร้อยละของนักเรียนที่คาดหวังว่าจะจบมีน้อยกว่าร้อยละของนักเรียนที่ต้องการเรียน) สำหรับคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับคณะวิทยาการจัดการซึ่งมีร้อยละของนักเรียนที่ต้องการเรียนน้อยกว่าร้อยละของผู้ที่คาดหวังว่าตนจะศึกษาจนจบ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่ไม่ตอบว่าตนเองจะศึกษาจนจบการศึกษา

จำนวนปีที่นักเรียนสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คาดว่าตนเองจะสำเร็จการศึกษาส่วนมากเป็นไปตามจำนวนปีที่ระบุในหลักสูตร ยกเว้นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีที่นักเรียนส่วนใหญ่คาดว่าตนเองจะสำเร็จในเวลา 3 ปี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักเรียนร้อยละ 14.9 ที่ไม่ระบุจำนวนปีที่คาดว่าตนเองจะสำเร็จการศึกษา

ความต้องการของนักเรียนที่สมัครสอบในด้านการเพิ่มคณะและสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทางสังคมศาสตร์ พบว่าส่วนมากประมาณร้อยละ 83 ไม่ระบุคำตอบ ส่วนนักเรียนที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดคณะนิเทศศาสตร์มีประมาณร้อยละ 9 รองลงมาคือคณะนิติศาสตร์ สำหรับคณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนใกล้เคียงคือ ประมาณ 1.4

ส่วนความต้องการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในด้านการเพิ่มคณะและสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทางวิทยาศาสตร์ พบว่าส่วนมากประมาณร้อยละ 82 ไม่ระบุคำตอบ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดคณะวิศวกรรมศาสตร์มีประมาณร้อยละ 4 รองลงมา คือ คณะเกษตรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์เน้นเคมีและฟิสิกส์ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 2.8 และ 2.6 สำหรับคณะแพทยศาสตร์มีร้อยละ 1.6 ส่วนคณะสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาจิตวิทยามีร้อยละ 1.5

ข้อเสนอแนะที่นักเรียนต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติปรับปรุงทั้งทางด้านกายภาพและการเรียนการสอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ระบุคำตอบ มีนักเรียนร้อยละ 4.6 เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยปลูกต้นไม้เพิ่มในบริเวณสถาบัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 3.9 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง) นักเรียนร้อยละ 3.2 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง) และเพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคปกติและในด้านกายภาพ ขอให้รักษาความสะอาดห้องสุขา นักเรียนร้อยละ 2.9 เสนอแนะและให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนนักเรียนร้อยละ 2 เสนอให้เพิ่มคณะวิชามากขึ้นกับเพิ่มที่จอดรถและเพิ่มสาขาวิชาในคณะวิทยาการจัดการ นอกจากนี้มีนักเรียนเพียงเล็กน้อยที่แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งได้แก่นำเสนอการสอนคอมพิวเตอร์ กับมีป้ายประกาศอาคารสถานที่เพิ่มขึ้น และควรมีการสร้างที่พักผ่อนของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

Abstract

- Topic** Needs and Opinions of High School Students Who Applied to Attend Huachiew Chalermprakiet University Towards Faculties and Academic Programs
- Researcher** Dr. Tuanjit Jitaree
- Sponsor** Huachiew Chalermprakiet University

The objectives of this study were 1) to survey needs and opinions of high school students who applied to attend Huachiew Chalermprakiet University towards the faculties and academic programs, 2) to collect a data base on new faculties and academic programs, and 3) to study effective variables of the students' selections.

Sampling groups were 1,170 high school students who attended Huachiew Chalermprakiet University (HCU) in the second semester of the 1995 academic year. Twenty-six research questionnaire items were used in the study. The researcher checked and coded data. All data were calculated by computer with the program SPSS/PC⁺. The statistics used chi square, mean and percentage. 73% of samples were female and lived in Bangkok, the Eastern region and perimeters of Bangkok, respectively.

Most students were between 17 and 18 years old. They attended public high schools located within the perimeters of Bangkok and the Eastern region.

Samples studied science and mathematics, accounting, arts, and language fields, respectively. They used their high school certificates as qualifying clarification. Their grade point averages were between 2.00 to 2.99 and 1.00 to 1.99 respectively.

Most of their parents were Thai nationals and the students stayed with their families, so they did not have any family problems.

Students knew HCU entrance advertizing from their friends, newspapers and counselors from their schools. They did not have many problems and obstacles with the application process. Only 21% of students were not informed where HCU was and they felt that the university was quite far from their homes. According to all facilities in the university, only few aspects, such as the long travel from homes to the university, the canteen and parking lots should be improved.

The reasons motivating students to attend the university were the academic programs and the positive atmosphere of the university, the convenience and short travelling time. Most students took entrance examination only one time at HCU.

Most Students were supported by their parents. 37% of them were interested in applying for the HCU academic sponsorship. 80% of students selected their academic programs according to their needs and those HCU had already operated. Some selected their academic programs because they knew the trend of the needs of society and their parents' preferences.

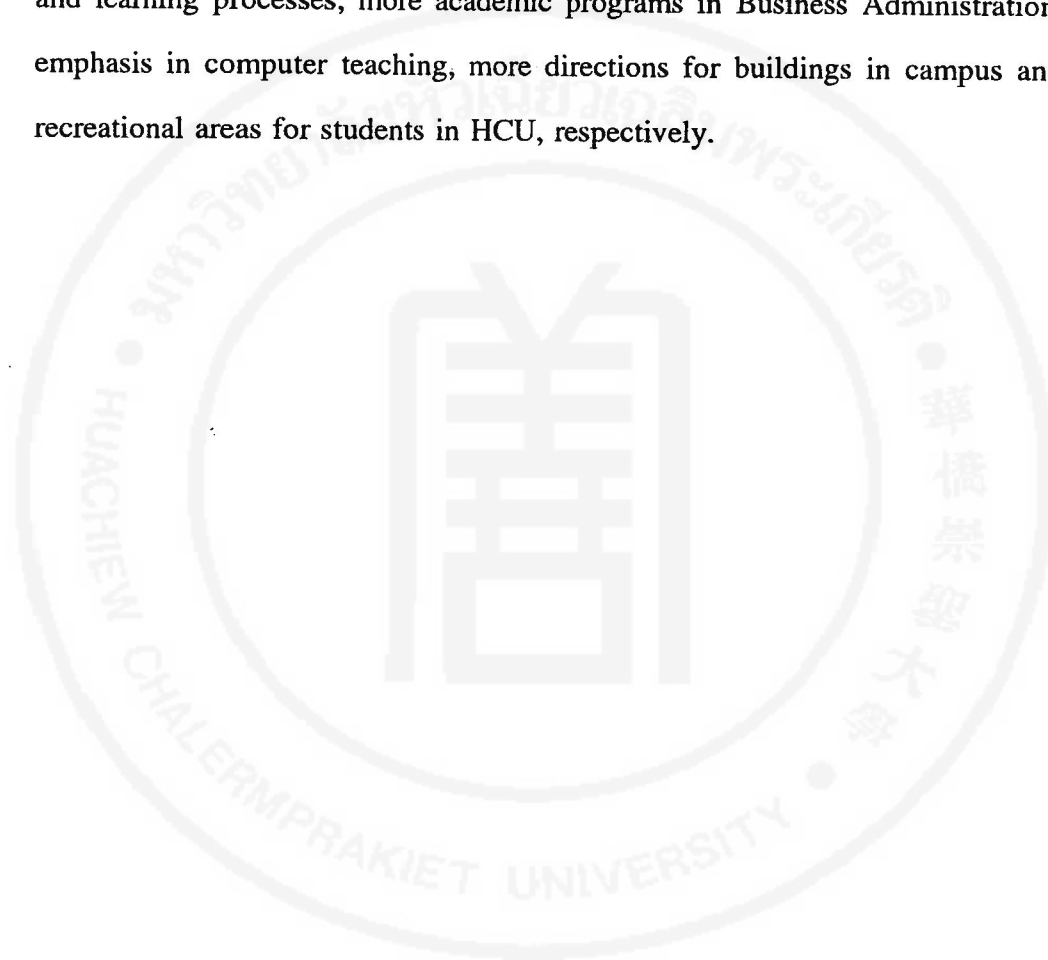
The faculties that students mostly wanted to attend were Business Administration, Science, and Liberal Arts.

Most students had targetted graduating from the faculty of Business Administration. It was noticed that numbers of students who expected to graduate were less than those who wanted to attend those faculties. Faculties of Science and Liberal Arts had the same pattern as Business Administration. They expected to graduate in time of their required academic years in each program study.

Students' needs to add new faculties in Social Science were : Communicative Arts, Law, Political Science, Social Science and Liberal Arts, respectively.

Students' needs to add new faculties in Science were Engineering, Agriculture, Science in the Chemistry and Physics fields, Medical Science, Architecture and Psychology, respectively.

Students' recommendations for HCU's development included both the physical location and the studying and learning processes : more plants, more evening classes, keeping clean toilets, the university's public relations in studying and learning processes, more academic programs in Business Administration, more emphasis in computer teaching, more directions for buildings in campus and more recreational areas for students in HCU, respectively.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการอุดมศึกษาเอกชน

เศรษฐกิจในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตอย่างรวดเร็ว ความต้องการกำลังคนมีเป็นจำนวนมากหลากหลายในวิชาชีพและระดับทักษะที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาคการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ถ้าพึ่งภาครัฐด้วยข้อจำกัดที่มีอยู่มากมายไม่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้การพัฒนากำลังคนที่ส่วนใหญ่จัดกันอยู่ในระบบการศึกษาไม่สามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีคุณภาพก้าวทันความหลากหลายของเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิต ความหลากหลายของประเภทและระดับการพัฒนาเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่รวดเร็วได้ เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ และเป็น การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการผลิตและพัฒนากำลังคน สิ่งเหล่านี้จึงเป็น นโยบายทางการศึกษาที่ระบุไว้ในทั้งในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับต่าง ๆ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในด้านการศึกษา

แผนการศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2512 รัฐได้กำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ด้านการศึกษาเอกชน มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 เพื่อให้คณะบุคคล และเอกชนจัดตั้งสถานศึกษาเอกชนได้ถึงระดับอุดมศึกษา และพร้อมกันนี้ก็ได้มีพระราชบัญญัติ วิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ขึ้น สำหรับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 มีแนวนโยบายที่จะให้ เอกชนที่มีความสามารถ คุณสมบัติเหมาะสม และมีเจตจำนงที่จะจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ร่วมกับภาระจัดการศึกษาได้โดยจะต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ

แนวนโยบายการศึกษาของรัฐตั้งแต่โครงการศึกษา พ.ศ. 2441 จนถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 จะเห็นได้ว่ารัฐมีแนวนโยบายให้เอกชนร่วมรับภาระการจัดการศึกษาของรัฐ มาโดยตลอด โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ และรัฐอาจให้การอุดหนุนส่งเสริมแก่ โรงเรียนเอกชนตามสมควร

สำหรับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีแนวนโยบายส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเอง ได้โดยรัฐจะไม่ควบคุม แต่รัฐจะให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวก ในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน นอกจากนี้รัฐยังส่งเสริมหรือสนับสนุนให้สถาน ประกอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมทักษะสำหรับประกอบอาชีพ โดยรัฐจะต้องมีมาตรการ

จูงใจบางประการ ฉะนั้น แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 จึงเป็นแผนที่ส่งเสริมและสนับสนุน เอกชน ชุมชน หรือสถานประกอบการ ให้สามารถจัดการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา ที่ชัดเจนกว่าโครงการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาถึงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) รัฐได้ กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในด้านงานวิชาการและ ด้านวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับนโยบาย โครงการ และเอกลักษณ์ในการจัดการศึกษาของชาติ และได้กำหนดเป้าหมายให้เอกชนจัดการศึกษาเพื่ออาชีพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.9 ต่อปี

ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 5 นี้ เอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่ออาชีพ โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ และอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น การจัดการศึกษาของเอกชน แม้จะเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐและเป็นการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชน มาช่วยจัดก็ตาม แต่จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาของเอกชนส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาใน ลักษณะของการเป็นธุรกิจที่หวังผลตอบแทน บางครั้งทำให้เกิดความไม่เสมอภาคทางการศึกษา ทั้งในด้านโอกาสที่จะ ได้รับการศึกษาและคุณภาพการศึกษา

สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้กำหนด นโยบายและมาตรการที่ให้สถานประกอบการและธุรกิจเอกชน มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษามากขึ้นด้วยการให้ใช้สถานประกอบการและโรงงานเป็นแหล่งฝึกงานของนักเรียน/ นักศึกษา และช่วยพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้ง ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ ตลอดจน การนิเทศแก่สถานศึกษาของเอกชนให้มากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของนโยบายการอาชีวศึกษาใน แผนฯ 6 ยังกำหนดนโยบายให้ขยายบทบาทความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนในการจัดการ อาชีวศึกษาในระดับ ประเภท และสาขาวิชาที่เอกชนสามารถจัดได้ดี มีคุณภาพ และจัดได้ปริมาณ พอเพียงกับความต้องการของตลาดแรงงาน จากรายงานประเมินผลแผนฯ 6 ระยะเวลาครึ่งแผนฯ พบว่าเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2530 สัดส่วนความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระหว่าง ภาครัฐ : เอกชน เป็น 59 : 41 เพิ่มขึ้นเป็น 57 : 43 ในปี พ.ศ. 2532 ประเภทวิชาที่เอกชนรับผิดชอบจัดการศึกษา มาก คือ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้กำหนดนโยบายและ มาตรการการศึกษาเพื่ออาชีพ ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยให้มีกลไก สำหรับเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อการให้ข้อมูลข่าวสารซึ่ง กันและกันอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน และประสานการ จัดการศึกษา และการฝึกอบรมร่วมกัน ให้มีการจัดฝึกอาชีพระยะสั้นเพื่อยกระดับช่างฝีมือของ สถานประกอบการ และการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน ตลอดจนการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการ ประกอบอาชีพตามความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน ให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อนำมา

ใช้ในการดำเนินการจัดฝึกอบรมการวิจัยและพัฒนา โดยการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และให้มีการจัดสรรทรัพยากรและประสานการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อผลิตกำลังคนให้เพียงพอและสอดคล้องสนองต่อ การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ และโดยที่ ปัจจุบันกระแสความเคลื่อนไหวของระบบเศรษฐกิจและการเมืองโลกนับวันจะมีผลกระทบต่อ ประเทศไทยโดยตรงและรุนแรงมากขึ้นในทุกด้าน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยืนหยัดแข่งขันกับ ประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีศักยภาพที่จะอยู่ในกลุ่มผู้นำและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาใน กลุ่มอาเซียน ประเทศจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหาและพัฒนาหลาย ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กัน และ หนึ่งในด้านการพัฒนาที่จะต้องได้รับการดูแลอย่างมาก ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงได้มี การปรับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ระยะครึ่งหลัง (พ.ศ. 2537 - 2539) โดยให้ความสำคัญ สำคัญกับจุดเน้นหลาย ๆ ด้าน และหนึ่งในจุดเน้นนั้น ได้แก่ การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มี ความรู้ความสามารถและทักษะการทำงานในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่ สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539)

กำเนิดและพัฒนาการมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จัดตั้งขึ้นด้วยอุดมการณ์และความปรารถนา อย่างแรงกล้าของมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ซึ่งเป็นองค์กรสาธารณกุศลที่ก่อตั้งขึ้นด้วยความศรัทธาของผู้มี กุศลจิต ทั้งที่เป็นองค์กรต่าง ๆ และส่วนบุคคลทั้งชาวไทยและชาวจีนที่มีความเลื่อมใสศรัทธาใน หลวงปู่ไต้ฮง พระภิกษุจีนผู้เจริญด้วยบุญบารมีในบวรพระพุทธศาสนา และเพื่อให้การดำเนินงาน ของมูลนิธิฯ เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ คณะกรรมการมูลนิธิฯ จึงได้สนับสนุนการศึกษาให้ กว้างขวางขึ้น โดยมีนโยบายยกฐานะวิทยาลัยหัวเฉียวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยได้ อนุญาตให้วิทยาลัยหัวเฉียวเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเป็น “มหาวิทยาลัย” เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2535 และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีประวัติในการจัดการศึกษามากกว่า 50 ปี โดยมีพัฒนาการซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. โรงเรียนผดุงครรภ์อ่อนนาลัย โรงพยาบาลหัวเฉียว (พ.ศ. 2484 - 2524)

มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตเจ้าหน้าที่ผดุงครรภ์ให้มีความรู้ความสามารถด้านการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ มีผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ชั้น 1 และชั้น 2 จำนวนทั้งสิ้น 1,494 คน

2. วิทยาลัยหัวเฉียว (พ.ศ. 2525 - 2534)

คณะกรรมการมูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ได้ตระหนักถึงภารกิจของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) และพร้อมที่จะสนองนโยบายของรัฐ จึงได้ขยายโรงพยาบาลหัวเฉียวเดิมให้เป็นโรงพยาบาลทั่วไป โดยเปิดให้บริการรักษาพยาบาล และให้คำแนะนำแก่ผู้มาขอรับบริการทุกสาขาการแพทย์เมื่อ พ.ศ. 2521 พร้อมกับได้ขยายโรงเรียนผดุงครรภ์อนามัยให้เป็นวิทยาลัยพยาบาล ให้ชื่อวิทยาลัยว่า "วิทยาลัยหัวเฉียว" ตามชื่อเดิมอันเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 วิทยาลัยฯ ได้เปิดทำการเพียงคณะเดียวคือ คณะพยาบาลศาสตร์ ให้การศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลและผดุงครรภ์

ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ได้เปิดคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์อีกคณะหนึ่งให้การศึกษาในหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต

มีผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ในช่วงเวลาดังกล่าว รวม 6 รุ่น จำนวน 261 คน

3. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (พ.ศ. 2535 - ปัจจุบัน)

ปี พ.ศ. 2533 เป็นวาระที่มูลนิธิปอเต็กตึ๊งดำเนินการมาครบ 80 ปี มูลนิธิฯ ได้มีนโยบายแน่วแน่ที่จะส่งเสริมและขยายขอบข่ายงานการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระดับอุดมศึกษา และเพื่อทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศลและเฉลิมพระเกียรติน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง จึงมีมติให้ยกฐานะวิทยาลัยหัวเฉียวขึ้นเป็น "มหาวิทยาลัย" และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยได้บนพื้นที่ ประมาณ 140 ไร่ ที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2535 และได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อ "มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ" เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2535 นับเป็นมิ่งมงคลสูงสุดแก่สถาบันและมีความหมายต่อชาวจีนที่เข้ามาอยู่ได้รับพระบรมโพธิสมภารเป็นอย่างยิ่ง เพราะคำว่า "หัวเฉียว" หมายถึง ชาวจีนโพ้นทะเลและเป็นชื่อที่มูลนิธิฯ ใช้เป็นชื่อของโรงพยาบาลและวิทยาลัยของมูลนิธิฯ อยู่แล้ว

เมื่อปีการศึกษา 2535 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดสอนระดับปริญญาตรีใน 5 คณะ และระดับบัณฑิตศึกษา 1 หลักสูตร ดังนี้

1. คณะพยาบาลศาสตร์	สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
2. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์	สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
3. คณะมนุษยศาสตร์	สาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
4. คณะวิทยาการจัดการ	สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการจัดการ

5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม

ในปีการศึกษา 2536 มหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งอีก 4 คณะคือ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด คณะสาธารณสุขศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับผิดชอบ สาขาวิชาการบริหารโรงพยาบาล ส่วนคณะวิทยาการจัดการ ได้เปิดสอนสาขาวิชาการตลาดเพิ่มขึ้นอีก 1 สาขาวิชา

ในปีการศึกษา 2537 มหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดสอน หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ในสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ ภาคปกติและภาคค่ำ และสาขาวิชาการตลาด ภาคปกติ

ในปีการศึกษา 2539 มหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดสอน ระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นอีก 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ และระดับปริญญาตรีใน สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยฯ มีคณะวิชา 10 คณะ เปิดสอน 18 สาขาวิชา 21 หลักสูตร

คณะพยาบาลศาสตร์

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

คณะศิลปศาสตร์

สาขาวิชาภาษาจีน

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชาการบัญชี

สาขาวิชาการจัดการ

สาขาวิชาการตลาด

สาขาวิชาการเงิน

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะเภสัชศาสตร์

คณะเทคนิคการแพทย์

คณะกายภาพบำบัด

คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
 สาขาวิชาการบริหารโรงพยาบาล
 สาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม
 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 บัณฑิตวิทยาลัย
 การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม
 บริหารธุรกิจ
 (มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2539)

เมื่อพิจารณาถึงความเป็นมาของการอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งกำเนิดและพัฒนาการของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะพบว่าสถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทยค่อนข้างมากในปัจจุบัน การวิจัยถึงองค์ประกอบของสถาบันอุดมศึกษาในด้านนักศึกษาจะมีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอุดมศึกษาของไทย

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน ความหลากหลายของคณะและสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นเป็นการเพิ่มโอกาส และความเสมอภาคให้มวลชนได้รับประโยชน์จากการศึกษา และเป็นการนำให้สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ มุ่งสู่ความเป็นสากลของอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนในคณะต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย เช่น คณาจารย์ และนักศึกษาปัจจุบัน สำหรับนักเรียนผู้ประสงค์จะเข้ามาเป็นนักศึกษาในอนาคตนั้นจะมีส่วนในการให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์มากเพื่อการวางแผนการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่ประสงค์จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงข้อมูลสำคัญ ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามปณิธานที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะ และเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มาสมัครเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. เป็นการวิจัยสำรวจเชิงปริมาณ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนที่มาสมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปีการศึกษา 2538 จำนวนประมาณ 1,000 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เอกสารของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
4. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโปรแกรม SPSS เพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ
5. ศึกษาความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน
6. ศึกษาแนวโน้มของผู้มาสมัครเรียน ในเรื่องการทราบข่าวรับสมัคร สาขาวิชาและคณะที่สนใจสมัคร

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาเฉพาะนักเรียนที่มาสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปีการศึกษา 2538 บางพลี

แผนการดำเนินการวิจัยโครงการ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ และความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าเรียนเกี่ยวกับคณะ และสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน
3. ทดลองและปรับปรุงแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
6. สรุปและเสนอแนะผลการสำรวจวิจัย
7. นำเสนอผลการวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ
2. การพัฒนาระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
3. การเสริมสร้างความเป็นเอกทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. คลังข้อมูล (Data Base) ในการวิจัยและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารการศึกษาวิจัย

แนวทางการจัดการอุดมศึกษา

แนวทางของการจัดการอุดมศึกษาขณะนี้ มีข้อจำกัดของการจัดการและจุดมุ่งหมายของการผลิตบัณฑิตในสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีความแตกต่างจากอดีตมาก กล่าวคือในการจัดการอุดมศึกษาปัจจุบัน ไม่อาจที่จะเร่งผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ดีเพียงพอ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ตลาดแรงงานมีความต้องการบัณฑิตเฉพาะสาขาหรือที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในบางสาขา เมื่อมีการมุ่งผลิตบัณฑิตให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นทิศทางของการผลิตบัณฑิต จึงควรที่จัดลักษณะของการขยายสาขาวิชาเฉพาะด้าน เพื่อสร้างความชำนาญพิเศษออกไปเรื่อย ๆ แทนที่จะขยายจำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาดังที่เคยปฏิบัติมาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะต้น ๆ ของการพัฒนาประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นการเร่งการผลิตบัณฑิตเฉพาะสาขาจะช่วยแก้ไขปัญหาคุณภาพและการว่างงานของบัณฑิตได้ส่วนหนึ่ง เพราะจากสภาพการณ์เร่งผลิตบัณฑิตในด้านปริมาณมาโดยตลอด ทำให้เกิดการว่างงานของบัณฑิตในทางสาขาวิชา และ/หรือในบางสาขาที่แม้ไม่มีปัญหาการว่างงาน แต่คุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาออกไปนั้น จากการสำรวจทัศนคติของผู้ว่าจ้างต่าง ๆ พบว่าบัณฑิตที่จบการศึกษานั้นมักจะมีคุณภาพไม่ตรงกับความต้องการของผู้ว่าจ้าง ทำให้บางครั้งผู้ว่าจ้างต้องลงทุนเพิ่มมากขึ้นในการฝึกอบรมบัณฑิตเพื่อให้สามารถทำงานได้ แต่การขยายสาขาวิชาเฉพาะด้านจะทำให้คุณภาพของบัณฑิตมีความสอดคล้องกับผู้ว่าจ้างเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาประการที่สองของสภาพการจัดการอุดมศึกษาของในปัจจุบันได้แก่ ประสิทธิภาพของการจัดสรรทรัพยากรให้แก่การศึกษาระดับอุดมศึกษา จากการสำรวจงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรในการให้การศึกษาในระดับนี้พบว่าการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษายังไม่มีประสิทธิภาพ เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนจัดสรรทรัพยากรแล้ว ผลตอบแทนที่ได้ชี้ให้เห็นว่าเป็นการเลือกลงทุนที่ไม่น่าสนใจ แต่เนื่องจากการลงทุนจัดสรรทรัพยากรการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ได้มุ่งหวังผลตอบแทนสูงสุดเพียงอย่างเดียว ดังนั้นทำให้รัฐยังคงต้องลงทุนในการจัดการอุดมศึกษาต่อไป แต่เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการลงทุนจัดสรรทรัพยากรในการจัดการศึกษาระหว่างสถาบันต่าง ๆ ของรัฐ ยังคงชี้แนะว่าการจัดสรรทรัพยากรไม่ยึดหลักของการมีประสิทธิภาพเป็นหลัก กล่าวคือในระหว่างสถาบันอุดมศึกษาจำกัดรับและไม่จำกัดรับ มีการศึกษาพบว่าในทางสาขาวิชาที่สามารถเปรียบเทียบกันได้นั้นสถาบันการศึกษาที่ไม่จำกัดรับสามารถจัดให้มีการศึกษาระดับนี้ได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าสถาบันจำกัดรับเป็นอันมาก นอกจากนี้การพิจารณาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นในอดีตก็มีได้อยู่กับข้อพิจารณาในเรื่องของ

ประสิทธิภาพของการจัดสรรทรัพยากร แต่มีหลาย ๆ กรณีที่การจัดตั้งสถาบันหลายแห่งเกิดขึ้น เพราะปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ทำให้เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็น การขัดกับหลักการสร้างประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรการสร้างความสะดวก หรือแก้ไขปัญหาการว่างงาน และคุณภาพของผู้ที่สำเร็จ การศึกษาก็ตาม (ศูนย์ประสานงานและปฏิบัติการของระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา, สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538)

เมื่อเปรียบเทียบการจัดการอุดมศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน ในเรื่องของค่าใช้จ่ายจะพบว่าในสาขาที่ทั้งเอกชนและรัฐให้การจัดการอยู่นั้น การจัดสรรทรัพยากรของภาคเอกชนทำได้มีประสิทธิภาพกว่าภาครัฐ โดยมีต้นทุนที่ต่ำกว่าหลายเท่า กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายรวมของการจัดการศึกษาของสถาบันเอกชนจะต่ำกว่าโดยเฉลี่ยถึง 4 เท่าของค่าใช้จ่ายของการจัดการศึกษาในสาขาเดียวกัน โดยภาครัฐ นอกเหนือจากนี้แล้วสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถผลัดภาระความรับผิดชอบเกี่ยวกับ ค่าบำรุงการศึกษาแก่นักศึกษาได้ทั้งหมดในบางสาขาจึงทำให้ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการช่วยเหลือ สนับสนุนโดยภาครัฐเป็นจำนวนเงินค่อนข้างมากในแต่ละปี และในบางสาขาวิชาภาคเอกชนยังสามารถจัดการได้โดยมีคุณภาพที่ไม่ด้อยกว่าสถาบันของรัฐ ซึ่งเมื่อพิจารณาสภาพการณ์เช่นนี้ร่วมกับผลตอบแทนจากการจัดสรรทรัพยากรของรัฐที่เกิดขึ้นกับส่วนบุคคลมากกว่าส่วนสังคม จึงทำให้น่าพิจารณาถึงการเพิ่มภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้นกว่าปัจจุบัน

สภาพการณ์การจัดการอุดมศึกษาประการที่สามที่น่าสนใจคือ โครงสร้างการบริหาร การอุดมศึกษาซึ่งมีความเหลื่อมล้ำซับซ้อนและสับสนอยู่เป็นอันมากดังจะเห็นได้ว่าการจัดการอุดมศึกษาปัจจุบันนี้มีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดูแลจัดการ อาทิ ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวง ศึกษาธิการ เป็นต้น ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็จัดให้มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเอกเทศในการบริหารไม่มีการประสานงานในการจัดการ ทั้งนี้เป็นผลของวิวัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษา กล่าวคือ เดิมทบวงมหาวิทยาลัยรับผิดชอบในการจัดการระดับอุดมศึกษา ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการ ควบคุมดูแลเฉพาะการศึกษาที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา แต่ต่อมาสถาบันหลายแห่งในสังกัดของกระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งเดิมเปิดสอนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาได้มีการขยายตัวและมีความพร้อมมากขึ้นที่เปิด การจัดการในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นจึงทำให้มีการขยายตัวออกไปของการจัดการอุดมศึกษาใน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการโดยเฉพาะในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จากการขยายตัวของการให้การศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวได้ทำให้เกิดความสับสนในโครงสร้างการบริหารการอุดมศึกษา เพราะขาดความเป็นเอกภาพของการบริหาร

ประการที่สี่ การกระจายภาระความรับผิดชอบระหว่างภาครัฐและเอกชน จากการสำรวจข้อมูลและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษา พบว่ามีลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งคือการ กระจายการจัดการอุดมศึกษา ปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การควบคุมและความรับผิดชอบของรัฐ ทั้งในเรื่องจำนวนสถาบันและจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะด้านจำนวนนักศึกษาในสังกัดทบวง มหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าประมาณร้อยละ 87 อยู่ในสถาบันของรัฐ และอีกเพียง

ร้อยละ 13 อยู่ในสถาบันเอกชน สาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีความเหลื่อมล้ำกันมากเช่นนี้เนื่องมาจากสถาบันอุดมศึกษาไม่จำกัดรับของรัฐมีอยู่ถึง 2 แห่ง ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาอยู่มากกว่าร้อยละ 85 ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้งหมดและยังคิดเป็นร้อยละ 60 ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด

แต่เป็นที่น่าสังเกตในเรื่องการกระจายความรับผิดชอบระหว่างภาครัฐและเอกชนประการหนึ่งคือ เมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนคงได้กล่าวมาแล้วมีบางสาขาที่ภาคเอกชนสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าในด้านค่าใช้จ่ายที่ถูกลงกว่าจึงเป็นที่น่าสนใจ หากจะให้เอกชนที่ทำมาบิบทบาทในการแบ่งเบาภาระการจัดการอุดมศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งอาจช่วยแก้ไขปัญหาค่าความเสมอภาคในโอกาสและบริการทางการศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย

ประการสุดท้าย การสร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะมีสถาบันอุดมศึกษาอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศไทย แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกระดับชั้นสามารถได้รับการศึกษาในระดับนี้ได้อย่างเสมอภาค ซึ่งจากการศึกษาวิจัยได้พบว่าในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งในแต่ละภูมิภาคจะมีนักศึกษาที่มาจากภูมิภาคอื่นเข้ามาศึกษาในสถาบันนั้นอยู่ถึงร้อยละ 30-45 ของนักศึกษาทั้งหมด ในแต่ละสถาบันซึ่งสัดส่วนนี้จะแตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาคและสถาบัน แต่ที่น่าสังเกตคือ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาต่างถิ่นนั้นมีพื้นเพจากกรุงเทพฯ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่านักศึกษาจากกรุงเทพฯ มีโอกาสที่สูงกว่านักศึกษาจากภูมิภาคอื่นๆ ในการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ในการพิจารณาความเสมอภาคที่แท้จริงจะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในด้านสัดส่วนของนักศึกษาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน แต่จากการศึกษาพบว่าผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อเตรียมตัวก่อนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในเขตชุมชน และกรุงเทพฯ และมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ทำให้มีข้อได้เปรียบมากกว่านักศึกษาในชนบท และฐานะคือยกว่าทางเศรษฐกิจ แม้ว่าในปัจจุบันแต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะได้มีการจัดสรรโควตาเพื่อรับนักศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น แต่จำนวนที่รับจริงนั้นยังอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำมาก

อย่างไรก็ตามปัญหาความเสมอภาคของการศึกษาในระดับนี้อาจจะไม่สามารถแก้ไขได้ในทันทีเพราะจะมีผลกระทบต่อการทำงานของบุคลากรศึกษาที่จะมีเพิ่มมากขึ้นในช่วงระยะเวลาอันสั้น ซึ่งยังเป็นปัญหาที่สะสมมานานและมีแนวโน้มที่ยังเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เรื่องนี้ยังเชื่อมโยงต่อไปถึงปัญหาการทำงานต่ำกว่าระดับของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เริ่มมีให้เห็นไม่นานมานี้ แต่มีมามากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่สะสมมาจากอดีต แต่ส่วนหนึ่งก็เป็นความบกพร่องของระบบการศึกษาที่ไม่อาจจะพัฒนาศักยภาพของผู้จบการศึกษาให้สามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือสร้างงานใหม่ของตนเองให้ดีเท่าที่ควร หากไม่สามารถหางานในตลาดแรงงานได้ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537)

ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันอุดมศึกษา

1. จากการสอบถามผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของหน่วยงานภาคเอกชนเกี่ยวกับความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับจากหน่วยงานภาคเอกชนและหน่วยงานเอกชนได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคำแนะนำ ปริญญา ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ที่หน่วยงานเอกชนให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อใช้ในการผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร หรือการที่สถาบันอุดมศึกษาช่วยเป็นที่ปรึกษาให้ข้อมูลให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ผู้บริหารและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษากล่าวว่าได้รับความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วพอสมควรทุกด้าน ในขณะที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชน กล่าวว่าได้ให้ความร่วมมือและได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างน้อย

2. สาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษามีโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนพบว่า สถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานภาคเอกชนมีความร่วมมือกันในหลายสาขาวิชา ได้แก่ สาขาสังคมศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ การแพทย์และสาธารณสุข เกษตรศาสตร์ ซึ่งเมื่อเทียบระหว่างสาขาวิชาแล้วจะเห็นว่าสาขาวิชาที่มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานเอกชนมากกว่าสาขาอื่นคือ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ การแพทย์และสาธารณสุข ความร่วมมือส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา และการฝึกงานของนักศึกษามากกว่าการผลิตบัณฑิต การพัฒนาบุคลากร และการเป็นที่ปรึกษา

3. เหตุผลที่มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานภาคเอกชนผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา สรุปว่ามีเหตุผลหลายอย่างทั้งในแง่ต้องการให้หน่วยงานภาคเอกชน สนับสนุนภารกิจของสถาบัน อันได้แก่ สนับสนุนเรื่องการผลิตบัณฑิต การฝึกงานของนักศึกษา การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร และการให้คำแนะนำปรึกษา นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น เช่น สถาบันอุดมศึกษาต้องการจะเผยแพร่ความรู้และวิชาการใหม่ ๆ ไปยังหน่วยงานภาคเอกชน ส่วนทางด้านหน่วยงานภาคเอกชนนั้นต้องการมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เพราะต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาช่วยเหลือในด้านการพัฒนาบุคลากรของตน การวิจัยค้นหาความรู้ใหม่ ๆ การเป็นที่ปรึกษาและการนำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนางานของตน

4. ความสำเร็จของโครงการความร่วมมือ ถ้าพิจารณาโครงการความร่วมมือในแต่ละด้านจะพบว่า ทางด้านการผลิตบัณฑิตทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของหน่วยงานภาคเอกชน ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำเร็จปานกลาง มีบางส่วนที่ตอบว่าสำเร็จมาก และบางส่วนซึ่งน้อยมากตอบว่าสำเร็จน้อย และเช่นเดียวกับโครงการความร่วมมือทางด้านการฝึกงานของนักศึกษา ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการเป็นที่ปรึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและของหน่วยงานภาคเอกชน ส่วนใหญ่ตอบว่าได้รับความสำเร็จปานกลาง

5. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการความร่วมมือในด้านปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการความร่วมมือในด้านต่าง ๆ จะพบว่า ทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนต่างตอบว่ามีหลายปัจจัยด้วยกัน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน
2. การสนับสนุนของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา
3. ความร่วมมือของบุคลากรของหน่วยงานภาคเอกชน
4. ความร่วมมือของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา
5. เงินทุนสนับสนุนโครงการ
6. รูปแบบของการดำเนินโครงการ
7. อุปกรณ์และสถานที่
8. นโยบายของหน่วยงานภาคเอกชน
9. นโยบายของสถาบันอุดมศึกษา

6. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการความร่วมมือในด้านปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการความร่วมมือนั้น ผู้บริหารของทั้งสถาบันอุดมศึกษาและของหน่วยงานภาคเอกชนพบว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อความร่วมมือระหว่างทั้ง 2 ภาคปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1. กฎระเบียบของหน่วยงานภาคเอกชน
2. กฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา
3. งบประมาณ
4. ระยะเวลาของการดำเนินโครงการ

7. ความต้องการโครงการความร่วมมือในอนาคตจากผลการสำรวจ พบว่า ในบรรดาโครงการความร่วมมือ 5 ด้านคือ การผลิตบัณฑิต การฝึกงานของนักศึกษา การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร และการเป็นที่ปรึกษานั้น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้มีความร่วมมือทางด้านการวิจัยและพัฒนามากที่สุด (ร้อยละ 71) รองลงมาคือการพัฒนาบุคลากร (ร้อยละ 58) การฝึกงานของนักศึกษา (ร้อยละ 55) การเป็นที่ปรึกษา (ร้อยละ 47) และการผลิตบัณฑิต (ร้อยละ 46) ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารของหน่วยงานภาคเอกชนต้องการความร่วมมือมากที่สุดในด้านการฝึกงานของนักศึกษาและด้านพัฒนาบุคลากร (ร้อยละ 26 เท่านั้น) รองลงมาคือการวิจัยและพัฒนา (ร้อยละ 18) การเป็นที่ปรึกษา (ร้อยละ 10) และการผลิตบัณฑิต (ร้อยละ 5) ตามลำดับ

8. สาขาวิชาที่ควรจะมีโครงการความร่วมมือในอนาคตจากผลการสำรวจ พบว่าทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและของหน่วยงานเอกชนเห็นว่าสาขาวิชาที่จะมีโครงการความร่วมมือในอนาคตมีหลายสาขาวิชา ได้แก่ สังคมศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุข และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษายังได้เสนอสาขาเพิ่มเติมอีก ได้แก่ ประชากรศาสตร์ นิติศาสตร์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เกษศาสตร์ และทัศนศิลป์

9. รูปแบบโครงการความร่วมมือในอนาคต พบว่า ทั้งผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนได้เสนอรูปแบบของโครงการความร่วมมือในอนาคตในหลายลักษณะ ได้แก่

1. การวางแผนและกำหนดนโยบายร่วมกัน
2. การดำเนินงานร่วมกัน
3. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน
4. การจัดตั้งองค์กรร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

จากประเด็นปัญหาที่ค้นพบดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรการศึกษามากยิ่งขึ้น เนื่องจากโครงสร้างของระบบการศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การจัดหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษามักจะอยู่ในความรับผิดชอบเฉพาะของผู้บริหารการศึกษาที่ไม่ค่อยมีความรู้ด้านการตลาด ขาดความร่วมมือกับภาคเอกชน ทำให้ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความรู้ที่บัณฑิตได้รับ ไม่สอดคล้องหรือตามไม่ทันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นความร่วมมือกันจัดหลักสูตรการเรียนการสอนระหว่างภาคเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญ อาจจะเป็นในรูปแบบของคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนภาคเอกชนและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา การร่วมมือกันให้มีการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน โรงงาน ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน และตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน เนื่องจากโปรแกรมการเรียนการสอนโดยครูที่กำลังทำการสอนและสถานที่เรียนสัมพันธ์กัน เป็นต้น

2. ให้สถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่บริการทางวิชาการแก่สังคมมากขึ้น ควรมีการจัดรูปแบบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีลักษณะการประสานงานความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น

3. ให้มีการฝึกอบรม เพราะการฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญในการช่วยเสริมสร้างความรู้ ความชำนาญด้านวิชาการและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งในประเทศอุตสาหกรรมและประเทศอุตสาหกรรมใหม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ มีการลงทุนอย่างมาก มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมภายในหน่วยงาน

4. ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐบาล และสถาบันอุดมศึกษา ในการวิจัยและพัฒนามากขึ้น

5. สนับสนุนให้ภาคเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาร่วมมือกันจัดตั้งกองทุนเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกองทุนข้างต้นได้มาจากการดำเนินงานในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

5.1 จากการบริจาคจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น การบริจาคของมูลนิธิ การบริจาคของภาคเอกชน การบริจาคจากศิษย์เก่าและผู้มีจิตศรัทธา

5.2 จัดบริการที่อยู่ในขอบข่ายหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น รับทำวิจัย ขยายงานทางบริการวิชาการแก่ชุมชน เป็นต้น

5.3 รายได้จากการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่อุตสาหกรรม เช่น เป็นที่ปรึกษาโรงงานหรือทำวิจัยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้โรงงาน

5.4 เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ หรือจากธนาคารเพื่อการพัฒนาขององค์การความช่วยเหลือต่างประเทศโดยเป็นการกู้ระยะยาว ดอกเบี้ยต่ำ

6. การร่วมมือโดยการใช้มาตรการภาษีเป็นเครื่องมือในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชน แนวทางในเรื่องนี้อาจพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

6.1 การยกเว้นภาษีหากมีการบริจาคเงินและทรัพย์สินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาส่วนรวมในการพัฒนาประเทศอย่างสำคัญ ซึ่งโดยแท้จริงแล้วเงินบริจาคและทรัพย์สินเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมาเป็นแรงงานสำคัญในการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนในที่สุด

6.2 การเก็บภาษีเสริม (Surcharge) จากเงินภาษีอากรที่รัฐเก็บได้จากกำไรของหน่วยธุรกิจเอกชน กล่าวคือ รัฐสมควรที่จะเก็บภาษีที่จะเก็บภาษีเสริมเพิ่มเติมจากภาษีอากรที่ได้เก็บจากกำไรของธุรกิจเอกชนอยู่แล้ว โดยอาจเก็บในรูปภาษีเสริมคงที่ เช่น ร้อยละ 5 จากเงินภาษีอากรที่เก็บจากกำไร เงินรายได้เพิ่มเติมนี้ รัฐควรมานำมาใช้เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษามหาวิทยาลัยโดยตรง เช่น พัฒนางานวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

7. สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนและสถาบันอุดมศึกษามีการประสานความร่วมมือในกิจกรรมอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น นอกจากความร่วมมือในเรื่องการผลิตบัณฑิตการวิจัยและพัฒนาและการฝึกอบรมแล้ว ภาคเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาควรประสานความร่วมมือในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล ทิศทางและประเภทความต้องการของทักษะ เป็นต้น

8. จากการสำรวจพบว่า ภาคเอกชนจำนวนมากไม่ทราบว่าสถาบันอุดมศึกษามีกิจกรรมอะไรที่สามารถช่วยเหลือภาคเอกชนได้บ้าง หรือขณะเดียวกันภาคเอกชนก็ไม่ทราบว่าสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างไร ดังนั้น การที่จะส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือกันมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนได้ทราบว่า สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของภาคเอกชน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535)

การร่วมมือของภาคเอกชนในการจัดการอุดมศึกษาและใช้บริหารการจัดการแบบเอกชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1. การส่งเสริมความร่วมมือการผลิตและพัฒนาการศึกษาของภาคเอกชน

ได้มีการกำหนดกรอบการจัดทำรายงานเสนอคณะรัฐมนตรีในการส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยมีประเด็นสำคัญ ๆ 5 ด้าน คือ การวางแผนผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูง ระบบรับรู้ข้อมูลความต้องการกำลังคนของสถาบันฝ่ายผลิต การส่งเสริมภาคเอกชนในการผลิต และพัฒนากำลังคนระดับสูง การส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และข้อเสนอแนะรัฐบาล

2. การจัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ได้จัดทำโครงการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกู้ยืมเป็นทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ประจำศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนขณะนี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ความเห็นชอบระเบียบว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของกระทรวงการคลัง

3. นโยบายด้านสังคม ควรคำนึงถึงด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงศาสนา โดยให้ผลผลิตของอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งประกอบด้วย

3.1 โครงการพัฒนาบัณฑิตอุดมศึกษา ในการเร่งพัฒนาศักยภาพของนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นบัณฑิตที่มีทั้งความเก่งและความดี ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จัดกระบวนการเรียนการสอน การประยุกต์กิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตอุดมคติไทย และให้สถาบันอุดมศึกษาตระหนัก และให้ความสำคัญในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การนำแนวคิด และวิธีปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอน การนำแนวคิด และวิธีปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิตในสถาบันที่ได้ดำเนินการมาแล้วไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับปณิธานของแต่ละสถาบัน

3.2 การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้มีการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ที่เน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นจุดศูนย์กลางของสถาบัน โดยบูรณาการงานด้านวิชาการและกิจการนิสิตนักศึกษาเข้าด้วยกัน และให้มหาวิทยาลัย/สถาบันนำไปกำหนดแนวทางปฏิบัติดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อทราบคุณลักษณะและทัศนคติของนิสิตนักศึกษาเพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษาให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินการจัดประชุมสัมมนานิสิตนักศึกษาเรื่องการจัดการกิจกรรมประชุมเชียร์ การรับน้องใหม่ที่พึงประสงค์และเหมาะสมกับยุคสมัย มีดำเนินการจัดฝึกอบรมเทคนิคการให้คำปรึกษาตามแนวพุทธให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2540)

เอกสารที่ใช้ในการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นแนวทางการจัดการอุดมศึกษา ความร่วมมือระหว่างเอกชนและสถาบันอุดมศึกษา ความร่วมมือของภาคเอกชนในการจัดการอุดมศึกษา และการบริหารจัดการแบบเอกชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในด้านการส่งเสริมความร่วมมือการผลิตและพัฒนาการศึกษาของภาคเอกชน การจัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นโยบายด้านสังคมควรคำนึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงศาสนา โดยให้ผลผลิตของอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งประกอบด้วย โครงการพัฒนาบัณฑิตอุดมศึกษา และการพัฒนากิจการรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาถึงความเป็นมาของการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ได้ชัดเจน นอกจากนี้แล้ว เมื่อศึกษาถึงการวิจัยในระดับนักศึกษาระดับปริญญาโทในด้านหลักสูตร ปัญหาความร่วมมือของนักศึกษาในด้านการทำกิจกรรม และคำปรึกษา ได้แก่

เทศน์ คุณคำชู (2532) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในด้านจุดมุ่งหมาย รูปแบบและเนื้อหาของหลักสูตร และมีวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย 2 ลักษณะประกอบกันคือ การวิจัยเชิงเอกสาร และการวิจัยในเชิงสอบถามหรือสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เริ่มจากวัตถุประสงค์การก่อตั้งมหาวิทยาลัยเป็นเบื้องต้น ต่อมาก็จะแยกสาขาหรือแตกออกจากหลักสูตรเดิมและต่อมาได้เปิดสอนหลักสูตรใหม่ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม ดังนั้นรูปแบบและเนื้อหาของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบเก่าของหลักสูตรที่มีมาแต่เดิมซึ่งมีลักษณะหลาย ๆ รูปแบบ และรูปแบบใหม่ซึ่งมีลักษณะเป็นสากล

วีรศักดิ์ ศรีบูรณ์ (2532) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร และมี วิธีดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นอาจารย์ 131 คน และนักศึกษา 307 คน ผลการวิจัย พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามีปัญหาเรื่องความสนใจกิจกรรม นักศึกษาของอาจารย์ ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาและการจัดกิจกรรมนักศึกษาคาดการจูงใจที่ดีพอ กิจกรรมที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมมาก คือ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมรับน้องใหม่ ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมน้อยคือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

ปิยะรัตน์ นุชผ่องใส (2532) ได้ศึกษาถึงผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้วิธีดำเนินการกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 16 คน โดยสุ่มจากนักศึกษาหญิงที่มีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 แล้วสุ่ม แยกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะกลุ่มละ 12 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมงติดต่อกัน 6 สัปดาห์ เครื่องมือคือแบบสำรวจสัมพันธภาพระหว่างบุคคลวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการของวิลคอกชันและแมน-วิทนีย์ ผลการวิจัย พบว่า ภายหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและข้อเสนอแนะ นักศึกษามีความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ และภายหลังการทดลองนักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลงานวิจัยของนักศึกษาทั้งสามท่านที่ผู้ทำวิจัยได้นำมาศึกษาจะช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่มีผลกระทบต่อนักศึกษา ปัญหาความร่วมมือของนักศึกษาในด้านการทำกิจกรรมและคำปรึกษา สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเรียนการสอนนักศึกษาค่อนข้างมากหลายประเด็น และเมื่อศึกษาเอกสารการศึกษาศาเหตุการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โดย เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2540) ได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คือ คณบดี และคณาจารย์ จำนวน 30 ท่าน และใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่สมัครกลับเข้าเรียนใหม่ จำนวน 111 คน นักศึกษาเหล่านี้มีส่วนหนึ่งที่เป็นนักเรียนสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ได้รายละเอียดดังนี้

ผลการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์

ผลจากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์บางท่านที่สอนวิชาพื้นฐาน เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ จำนวนประมาณ 30 ท่าน เกี่ยวกับการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา สามารถสรุปและวิเคราะห์สาเหตุของการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ได้ดังนี้

1. สาเหตุการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณบดี และคณาจารย์ จำนวน 30 ท่าน คือ
 - 1.1 นโยบายการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ต้องการรับนักศึกษาให้ได้จำนวนตามต้องการของสาขาวิชาต่าง ๆ
 - 1.2 การสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน ขาดมาตรฐาน เนื่องจากต้องการสนองนโยบายการรับนักศึกษา ไม่สามารถจำแนกความสามารถของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง ทำให้รับนักศึกษาที่มาสมัครสอบได้เกือบทั้งหมด ขาดโอกาสคัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถเพียงพออย่างแท้จริง

1.3 นักศึกษาส่วนใหญ่ที่สอบเข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ มีพื้นฐานบางวิชาอ่อนมาก เช่น คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

1.4 นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ต้องการมาเรียน ในระดับมหาวิทยาลัย

1.5 นักศึกษาไม่สนใจเรียน ไม่เข้าเรียน และปรับตัวไม่ทันกับบรรยากาศการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย

1.6 การกำหนดระเบียบ มคอ. ว่าด้วยมาตรฐานการศึกษาขั้นปริญญาบัณฑิต ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2538 ข้อ 61.1 นักศึกษาต้องสอบได้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.5 เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติในแต่ละภาคมีผลกระทบค่อนข้างรุนแรง ทำให้นักศึกษาขาดกำลังใจ ในบางสถาบันอุดมศึกษาจะผ่อนปรนให้นักศึกษาเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ภาคเรียน เพื่อให้โอกาส นักศึกษาได้ปรับตัวทางวิชาการ

1.7 นักศึกษาบางคนลงทะเบียนแล้วไม่เคยมาเรียนหวังรอการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐครั้งต่อไป จึงทำให้ได้คะแนนเฉลี่ยเป็น 0.00

1.8 ไม่แน่ใจในคุณภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ในบางวิชา

เมื่อศึกษาถึงนักศึกษาที่ลงทะเบียนแล้วจำนวน 578 คน มีนักศึกษาที่สมัครสอบได้แล้ว แต่ไม่เคยมาเรียนหรือไม่ได้เข้าสอบมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 17.13 และเมื่อจำแนกจำนวน นักศึกษาออกเป็น 5 กลุ่ม ปรากฏว่ามีนักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.25 - 1.49 เป็นจำนวน มากที่สุดคือ 186 คน คิดเป็นร้อยละ 32.18 รองลงมาคือ นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.01 - 0.99 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 26.64 สำหรับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.24 มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 21.63 ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 1.75 เป็นนักศึกษาตั้งแต่ปีที่สองขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.42

ดังนั้นนักศึกษากลุ่มใหญ่ที่สุดคือ กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ย 1.25 - 1.49 เป็นกลุ่มที่ อาจกล่าวได้ว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่นและน่าจะมีศักยภาพมากกว่ากลุ่มอื่น หากได้รับการ กระตุ้น หรือแนะนำให้มีการปรับตัว สนใจการเรียนมากกว่าเดิม

ผลการสอบถามนักศึกษาที่สมัครกลับเข้าเรียนใหม่

ในการศึกษาถึงการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาเพื่อให้ได้สาเหตุที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้สอบถามนักศึกษาที่มาสมัครเข้าเรียนใหม่หลังจากการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ในวันเสาร์ที่ 9 พฤศจิกายน 2539 จำนวน 111 คน สามารถสรุปและวิเคราะห์สาเหตุของการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ได้ดังนี้

2. สาเหตุการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาซึ่งมีความประสงค์สมัครเข้าเรียนใหม่ จำนวน 111 คน คือ

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคนิคการแพทย์ ซึ่งต้องการสมัครใหม่เพื่อเข้าเรียนในคณะเดิมมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าค่อนข้างต่ำ (ประมาณ 1.51 - 2.00)

2.2 วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ การปรับตัวของนักศึกษา เนื้อหาวิชาและวิธีการสอน

2.3 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ การปรับตัวของนักศึกษา เนื้อหาวิชาและวิธีการสอนของอาจารย์

2.4 วิชาฟิสิกส์ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ เนื้อหาวิชา และความสามารถของนักศึกษา

2.5 วิชาเคมี สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ เนื้อหาวิชา วิธีการสอนของอาจารย์ และความสามารถของนักศึกษา

2.6 วิชาชีววิทยา สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ การปรับตัวของนักศึกษา เนื้อหาวิชา และความสามารถของนักศึกษา

2.7 วิชาคอมพิวเตอร์ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ ตัวอาจารย์ผู้สอน วิธีการสอนของอาจารย์ และเนื้อหาวิชา

2.8 วิชาภาษาจีน สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ ความสามารถของนักศึกษา และเนื้อหาวิชา

2.9 วิชาบัญชี สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ เนื้อหาวิชา ความสามารถของนักศึกษา และวิธีการสอนของอาจารย์

2.10 วิชาการจัดการ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ เนื้อหาวิชา ความสามารถของนักศึกษา และวิธีการสอนของอาจารย์

2.11 วิชาการตลาด สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ เนื้อหาวิชา และตัวอาจารย์ผู้สอน

2.12 วิชาสถิติ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ ความสามารถของนักศึกษา ตัวอาจารย์ผู้สอน และวิธีการสอนของอาจารย์

2.13 วิชาอื่น ๆ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคือ การปรับตัวของนักศึกษา วิธีการสอนของอาจารย์ และความสามารถของนักศึกษา

2.14 เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุอันดับแรก ที่ทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนแยกตามสาขาวิชา ซึ่งมี 9 วิชา ที่นักศึกษายอมรับว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การปรับตัวของนักศึกษา ส่วนความยากของเนื้อหาวิชา มีจำนวน 4 วิชาที่นักศึกษาเห็นว่าเป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรก ในวิชาคอมพิวเตอร์ นักศึกษามีความเห็นที่ตัวอาจารย์ผู้สอนเป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรก สำหรับวิชาภาษาจีนและสถิติ นักศึกษาเห็นว่า ความสามารถของนักศึกษามีไม่เพียงพอเป็นอันดับแรก

2.15 นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เช่น การสอนพิเศษ การเอาใจใส่ของคณาจารย์ การจัดเอกสารสรุปทุกวิชา ระเบียบการฟื้นฟูสภาพนักศึกษา และมีนักศึกษบางคนต้องการเรียนในคณะนิเทศศาสตร์

ข้อเสนอแนะจากการสำรวจการฟื้นฟูสภาพนักศึกษา

3.1 ควรปรับปรุงนโยบายการรับนักศึกษา โดยเน้นคุณภาพของ Input มากกว่าปริมาณ

3.2 มีการแนะแนวและตั้งเตือนการปรับตัวของนักศึกษาที่มีผลกระทบต่อการศึกษา

3.3 เข้มงวดกับนักศึกษาที่ไม่สนใจเรียน

3.4 ผ่อนผันการกำหนดระเบียบ มจก. ว่าด้วยมาตรฐานการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2538 ข้อ 61.1 โดยขยายเวลาเป็น 2 ภาคเรียน นักศึกษาที่ผลการเรียนรวมทั้ง 2 ภาคเรียน ต่ำกว่า 1.5 จึงจะฟื้นฟูสภาพ

3.5 คณบดีควรมีการพิจารณา ตัวอาจารย์และวิธีการสอนของอาจารย์ในบางวิชา

สรุปสาเหตุอันดับที่ 1 ที่ทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ฟื้นฟูสภาพนักศึกษา และมาสมัครเรียนใหม่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนแยกตามสาขาวิชา

สาเหตุ	วิชา
● การปรับตัวของนักศึกษา	คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา และวิชาอื่น ๆ ได้แก่ วิชามนุษย์และสังคม ชีวกับนิเวศ ภาษีกา พลศึกษา ภาษาไทย แคลคูลัส
● เนื้อหาวิชา	ฟิสิกส์ เคมี บัญชี การจัดการ การตลาด
● ตัวอาจารย์ผู้สอน	คอมพิวเตอร์
● ความสามารถของนักศึกษา	ภาษาจีน สถิติ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ต้องการให้มีการสอนพิเศษให้มากขึ้น โดยเฉพาะวิชาที่ยากมาก ๆ
2. อาจารย์ควรดูแลเอาใจใส่นักศึกษาเพิ่มขึ้นและเป็นไปอย่างทั่วถึง

3. ทางมหาวิทยาลัยควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนเพิ่มเติม และมีเอกสารสรุปการเรียนทุกวิชา
4. นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ย 1.5 ในภาคเรียนแรกยังไม่ควรพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากพื้นฐานที่เรียนมาแต่ละคนไม่เหมือนกัน ควรให้โอกาสนักศึกษา 2 ภาคการศึกษาติดต่อกัน
5. ต้องการให้มีการเปิดสอนคณะนิเทศศาสตร์

ในสภาพการณ์ปัจจุบันเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีผลกระทบกับประชาชนจำนวนมาก ลิจิต ธีรเวทิน (2541) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินของเศรษฐกิจฟองสบู่ของไทยในหนังสือพิมพ์มติชน ดังนี้

คำว่า ภาวะฉุกเฉิน บ่งชี้ถึงปัญหาที่หนักหน่วงและมีขอบข่ายที่กว้างขวางจนถึงขั้นเกิดวิกฤตต่อสังคมโดยรวม และสามารถจะส่งผลเสียต่อประเทศชาติในระยะสั้นและระยะยาวได้ ภาวะฉุกเฉินนี้คือ ปัญหาสังคมที่สร้างสมกันมานานซึ่งไม่สามารถจะแก้ไขให้ลุกล่วงไปได้ในเวลาอันสั้น และเพิ่มทวีคูณขึ้นตามลำดับ และเปลี่ยนสภาพจากปัญหามากลายเป็นวิกฤต ภาวะฉุกเฉินแห่งชาติเกิดจากความไม่สามารถของระบบที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤต ซึ่งเกิดขึ้นจากการหมักหมมของปัญหาได้สะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอของระบบการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ อาจสรุปได้ว่า สังคมไทยกำลังพบภาวะฉุกเฉิน ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยขณะนี้เริ่มจากปัญหาทางการเมืองอาจพบว่า ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งถือเป็นระบบการเมืองที่สามารถนำมาปรับใช้กับสังคมไทยนั้นยังเต็มไปด้วยปัญหาความเฉื่อยชาทางการเมืองของประชาชน ขาดความตื่นตัวทางการเมืองเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจและการด้อยการศึกษาของประชาชนในชนบท ขณะเดียวกันในหมู่ผู้นำทางการเมืองซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งในทางนิติบัญญัติและบริหารนั้นก็ยังไม่สมบูรณ์แบบ ขาดจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย ขาดวุฒิภาวะทางการเมือง มีปัญหาเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ระบบราชการเองก็ยังเป็นระบบที่มีความเฉื่อยชาจมปรักอยู่ในระบบเก่าซึ่งไม่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมยุคใหม่ การปฏิรูปการเมืองเพิ่งเริ่มต้น กติกาสำคัญที่สุดคือรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ยังไม่มีโอกาสได้นำมาใช้ให้ทันเหตุการณ์ ในทางสังคมนั้นวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ใช้ได้ในสังคมเกษตรกำลังถูกทำลายจากสภาวะใหม่ของสังคม การขาดระเบียบวินัยไม่รับผิดชอบต่อสังคม เอนเอียงไปในทางประจบสอพลอ มุ่งเน้นการใช้วาทศิลป์เพื่อสร้างความประทับใจมากกว่าเนื้อหาสาระ นับถือเงินตราเป็นพระเจ้า ขกย่องคนโดยไม่ดูภูมิหลังและการกระทำ มีแนวโน้มที่จะข่มเหงรังแกกัน เอารัดเอาเปรียบผู้ซึ่งอ่อนแอกว่า สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกับสังคมสมัยใหม่ ในทางเศรษฐกิจ โครงสร้างเศรษฐกิจอยู่ภายใต้การครอบงำของนักธุรกิจไม่กี่ครอบครัวและถ้ามองประเทศชาติเป็นหน่วยรวมก็เป็นระบบเศรษฐกิจที่ถูกบีบคั้นจากประเทศมหาอำนาจที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่า ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจขาดสำนึกในทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มที่จะลงทุนในโครงการที่ไม่เกิดผลผลิตในทางเศรษฐกิจ เช่นอสังหาริมทรัพย์ ซื่อหุน สร้างอาคารสำนักงานและ

กิจกรรมที่เป็นบริการต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการบริโภคทั้งสิ้น การบริหารงานยังมีลักษณะเป็นธุรกิจครอบครัว ที่สำคัญที่สุดมีค่านิยมที่โอ้อวด แสดงความฟุ้งเฟ้อ นิยมซื้อของจากต่างประเทศ เพื่อสะท้อนถึงสถานะทางการเงินและสถานะทางสังคม

ปัญหาเหล่านี้ ได้นำไปสู่การหมักหมมของปัญหาจนกลายเป็นวิกฤตในปัจจุบัน ในแง่วิกฤตทางเศรษฐกิจ การขาดสภาพคล่องและความน่าเชื่อถือในสถาบันการเงิน ความชะงักงันของระบบสินเชื่อและสถานะของเงินเพื่อผสมเงินผิด นำไปสู่วิกฤตทางเศรษฐกิจและธุรกิจขณะนี้หนี้สินที่กู้จากต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มเป็นสองเท่า เนื่องจากความอ่อนตัวของเงินบาท ซึ่งหมายถึงต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่มเป็นสองเท่า โดยสภาพรวมวิกฤตเศรษฐกิจที่เผชิญอยู่ในขณะนี้ เป็นวิกฤตที่ใหญ่หลวงที่สุดเท่าที่สังคมไทยได้เผชิญมา ในทางการเมืองระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ยังไม่มีที่ท่าว่าจะสามารถได้ผู้นำรุ่นใหม่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถแก้ปัญหาวิกฤตของบ้านเมืองได้ รัฐธรรมนูญฉบับ ส.ส.ร.ก็ยังไม่มีโอกาสได้นำมาใช้จึงไม่สามารถจะทราบว่าจะปัญหาและวิกฤตทางการเมือง เช่น การใช้เงินซื้อเสียงอย่างคายนั่น การแย่งกันเป็นรัฐมนตรี การฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือกระบวนการธุรกิจการเมือง จะสามารถแก้ไขให้ลุล่วงผสมผสานกับระบบราชการซึ่งล้าสมัย การปฏิรูปชะงักงันเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยครั้งและการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ❖ กลไกของข้าราชการประจำไม่สามารถจะตอบสนองต่อความต้องการและการท้าทายของปัญหาและวิกฤตต่าง ๆ ในทางสังคม การเลิกกิจการของธุรกิจจำนวนมากที่ตามมา เนื่องจากวิกฤตทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่จำนวนคนว่างงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากนั้น ปัญหาสังคมอาจจะรุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อเกิดภัยแล้งภายใน 1 - 2 ปีข้างหน้า วิกฤตทางเศรษฐกิจยังจะนำไปสู่การพึ่งยาเสพติดในหมู่เด็กและวัยรุ่น ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น

สิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดก็คือ โครงสร้างทางการเมืองและระบบราชการในปัจจุบัน กลไกการทำงานขององค์กรรัฐ องค์กรธุรกิจ และองค์กรทางสังคม รวมตลอดทั้งบุคลากรผู้รับผิดชอบในองค์กรต่าง ๆ ไม่มีที่ท่าว่าจะมีศักยภาพในการแก้ไขวิกฤต ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า แม้ในยามที่ไม่มีวิกฤตทั้ง ระบบ กลไก และบุคลากรที่รับผิดชอบ ก็ยังไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ได้ เมื่อมาเผชิญกับวิกฤตซึ่งมีความรุนแรงกว่า มีปัญหามากมาย ก็จะไปสู่ความแน่นอนของระบบ ณ จุดนั้นก็จะกลายเป็น จุดของภาวะฉุกเฉินของสังคม คำถามก็คือ ท่ามกลางภาวะฉุกเฉินนี้ ทางออกคืออะไร คำตอบคงไม่สามารถจะหามาได้โดยง่ายแต่อาจทำได้โดย ประการแรก ประชาชนทั้งชาติทั้งประเทศต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ขณะนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับภาวะฉุกเฉินเนื่องจากระบบกลไก และบุคลากรที่อยู่ในกลไกต่าง ๆ ไม่สามารถแก้วิกฤตได้ การตระหนักถึงความรุนแรงของวิกฤตที่นำไปสู่ภาวะฉุกเฉินนี้เป็นเบื้องต้นของการเข้าถึงการแก้ปัญหา ขั้นต่อไปจะต้องมีการพยายามวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาและทางออก โดยการวางแผนปฏิบัติการที่ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคม ที่สำคัญที่สุดจะต้องใช้ปัญญาและต้องมีวิสัยทัศน์ มิฉะนั้นภาวะฉุกเฉิน

ก็ไม่สามารถบรรเทาได้ นอกเหนือจากนั้น คนไทยทั้งประเทศต้องเตรียมพร้อมกับความยากลำบาก ซึ่งต้องอาศัยความเสถียรและความอดทน กล่าวคือ จะต้องต่อสู้ปัญหาด้วยการเสถียรและความอดทน ไม่ใช่ด้วยน้ำตา ซึ่งหมายถึงการท้อแท้และยอมแพ้ ใน 3-5-7 ปีข้างหน้า คนไทยทั้งประเทศต้องร่วมแรงกันเผชิญและแก้ปัญหาภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้การแก้ไขวิกฤตเป็นไปได้ทีละประจักษ์สามารถเอาชนะปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่ที่สำคัญที่สุดคนทั้งประเทศต้องตระหนักว่าบ้านเมืองได้มาถึงภาวะฉุกเฉินแล้ว และต้องร่วมแรงร่วมใจกันแก้ไขปัญหา

ศาสตราจารย์ เกษม วัฒนชัย ได้วิเคราะห์ปัญหาวิกฤตทางสังคมในข่าวร่วมโพธิ์ทอง ซึ่งเป็นสารประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในคอลัมน์สารจากอธิการบดีที่ปัญหาวิกฤตอาจมีผลกระทบต่อสถาบันการศึกษา ดังนี้

ปี พ.ศ. 2540 จะถูกบันทึกไว้ในประวัติเศรษฐกิจไทยสมัยใหม่ว่าเป็นปีตื่นนโยบายและมาตรการทางการเงินการคลังของประเทศทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงที่สุดต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ทุกอย่างจะฉุดขาดไปหมด ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้บ่นย้อนหลังไป 7-8 ปี การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้ชื่อว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของเอเชีย เมื่อดูทิศทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2541 เราอาจจะพบว่าปีเสือนี้อาจจะเป็นปีที่เศรษฐกิจแย่ที่สุด คาดกันว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยอาจจะอยู่ในเกณฑ์ติดลบหรือไม่มีการขยายตัวก็ได้ นอกจากนี้อัตราเงินเฟ้ออาจจะเพิ่มไปถึงร้อยละ 10 ส่วนการส่งออกอาจจะขยายตัวประมาณร้อยละ 8 และการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด อาจจะอยู่ประมาณร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

เราที่รู้กันอยู่ว่ารัฐบาลกำลังแก้ปัญหาอย่างขะมักเขม้น ก่อนสิ้นปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้กำหนดมาตรการและจัดการกับบริษัทหลักทรัพย์ 58 แห่งไปเรียบร้อยแล้ว ส่วนการจัดการหนี้เสียคงจะดำเนินต่อไปและน่าจะเห็นผลในอีก 2-3 เดือนข้างหน้า มาตรการส่งท้ายปีเก่าคงได้แก่การเข้ามาจัดการเพื่อเสริมความมั่นคงให้กับระบบธนาคารพาณิชย์ของไทย เรามีความหวังว่าหากรัฐบาลมีนโยบายที่ถูกต้อง โปร่งใส และไม่มีการลู่หน้าปะจุมูกก็เชื่อแน่ว่าในปลายปี 2541 เราคงจะได้เห็นความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบกลับคืนมาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสาธารณชนอีกครั้งหนึ่ง

ดูเหมือนว่ารัฐบาลยังมีการบ้านหลัก ๆ เหลืออยู่อีกอย่างน้อย 2 ด้านที่สำคัญคือการปรับปรุงระบบรัฐวิสาหกิจและการปฏิรูประบบราชการ เราเคยพูดในเรื่องเหล่านี้มานานหลายปีแล้ว แต่สภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตทำให้การปรับปรุงและปฏิรูปดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการตามเป้าหมายได้ คำถามมีอยู่บัดนี้ถึงเวลาหรือยังที่จะยกเครื่ององค์กร และปรับระบบงานใหม่เพื่อให้ระบบรัฐวิสาหกิจและระบบราชการทำงานได้ตามการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการเมือง (สาระที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540) ด้านสังคม (แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมาและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต) และด้านเศรษฐกิจ (ความอ่อนแอของระบบเศรษฐกิจไทยในกระแสระบบเศรษฐกิจเสรีโลก)

ดังนั้นสถาบันการศึกษาและระบบการศึกษาก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องและสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทางสังคม และเศรษฐกิจด้วยเช่นเดียวกัน (เกษม วัฒนชัย, 2541)

จากสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไปขณะนี้ บทความต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ หรือ สื่อมวลชนได้นำเสนอสิ่งที่เป็นผลสืบเนื่องถึงการศึกษาและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษายเป็นบัณฑิตเตรียมตัวหางานทำ ดังตัวอย่างที่นำเสนอนี้

หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้เขียนคอลัมน์ “เชียงใหม่เมินคิกริปริญญา” นางอรชร รัตนมณี หัวหน้างานและศูนย์ช่วยเหลือแรงงานที่ถูกปลด จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ภายใต้นี้มีแรงงานที่ถูกเลิกจ้างแล้วเดินทางกลับบ้านมาขังถิ่นฐานจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะมาประกอบอาชีพทางการเกษตร และอาชีพส่วนตัว ส่วนที่อยู่ประจำจะทำงานแล้วมาขอความช่วยเหลือจากสำนักงานจัดหางาน เชียงใหม่ มีประมาณเดือนละ 500-600 คน ซึ่งยังเป็นจำนวนที่คงที่ แต่อัตราในการรับสมัครงานจากนายจ้างกลับมีอัตราที่ลดลงไปมาก โดยเฉพาะผู้มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะไม่ค่อยมีงานให้ทำ ถึงแม้จะมีอยู่ในปริมาณที่น้อยมาก และยังคงปฏิบัติเงื่อนไขพิเศษของนายจ้าง รวมทั้งต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนจึงจะรับเข้าทำงาน แต่ในส่วนของบริษัท ป.4 ไปถึง ป.วส. ยังคงมีงานให้ทำอยู่ สาเหตุที่นายจ้างไม่ยอมจ้างผู้จบระดับปริญญาตรี เพราะเห็นว่ามีความรู้ความสามารถไม่ต่างกับระดับ ป.วส. มากนัก และยังคงจ้างเงินค่าจ้างเพิ่มขึ้น

นางอรชรแจ้งว่า ผู้ที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีแล้วมาสมัครทำงานที่สำนักจัดหางาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยพายัพ สถาบันราชภัฏมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สายการเรียนที่ตงงานมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่จบใหม่ และนักศึกษาสายนิเทศศาสตร์ (ข่าวสด, 2540)

จากประเด็นข่าวเช่นนี้ ทำให้มองเห็นภาพของการสมัครงานที่นักศึกษาจะต้องมีปัญหามากขึ้นตามลำดับอย่างแน่นอน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรได้เพิ่มบทบาทเน้นคุณภาพของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นส่วนช่วยให้นักศึกษาได้มีคุณภาพที่เหมาะสม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่วิกฤตขณะนี้

เอกสารที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ผู้เขียนได้พยายามที่จะแนะนำให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมของตนเองในด้านการศึกษา เพื่อจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีคุณภาพมากขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒน์ น้อยแสงศรี ซึ่งเป็นคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้จัดทำเอกสารคำบรรยาย เรื่อง เรียนอย่างไรให้สำเร็จ อยู่อย่างไรให้เป็นสุข เพื่อเป็น ส.ค.ส 2541 กับนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

เมื่อนักศึกษามาเรียนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ นักศึกษาจำเป็นต้องเตรียมตัวเตรียมใจ และเตรียมความพร้อมอีกหลายด้านเพื่อรับมือกับตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนักศึกษาจะต้องมีวินัยในตนเองอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นเครื่องประกันความสำเร็จในการเรียนในระดับปริญญาแล้ว ยังควรรู้จักปรับตัวเข้ากับการเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติด้วย ซึ่งได้แก่

1. ตั้งเป้าหมายในการเรียนให้ชัดเจน สูตรแห่งความสำเร็จในการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ
 - 1.1 ใช้สติปัญญาที่มีอยู่ ทুমุ่ทการเรียนอย่างเต็มที่
 - 1.2 ใช้ความสามารถในการเรียนอย่างสร้างสรรค์
 - 1.3 มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเรียนให้สำเร็จ
2. จัดตารางในการเรียนในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ให้แน่นอน สัปดาห์หนึ่งมี 168 ชั่วโมง
 - 2.1 เรียนด้วยตนเองสัปดาห์ละประมาณ 19 ชั่วโมง (วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง)
 - 2.2 เข้าชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการประมาณ 18 ชั่วโมง (วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง)
 - 2.3 นอนสัปดาห์ละ 50 ชั่วโมง (วันละประมาณ 7 ชั่วโมง)
 - 2.4 รับประทานอาหารประมาณ 11 ชั่วโมง (วันละประมาณ 1-2 ชั่วโมง)
 รวมเวลาดังกล่าวประมาณ 98 ชั่วโมง

นักศึกษายังเหลือเวลาที่เป็นส่วนตัวอีกสัปดาห์ละประมาณ 70 ชั่วโมง ถ้านักศึกษาไม่ได้เข้าชั้นเรียน และไม่ได้เข้าห้องปฏิบัติการก็ควรนำเวลา 18 ชั่วโมงนั้นมาศึกษาด้วยตนเอง

3. จัดเวลาว่างที่เหลือในระหว่างสัปดาห์ประมาณ 70 ชั่วโมง ดังนี้
 - 3.1 อ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนในช่วงเวลากลางวัน
 - 3.2 หยุดพักอ่านหนังสือเพื่อผ่อนคลายสมองและสายตา โดยการยืน และเดินเล่นรอบ ๆ ห้อง หรือสนามนอกบ้าน
 - 3.3 พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือนั่งสมาธิ เป็นต้น
4. ตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนและจดบันทึกย่อเวลาเรียนในห้องเรียน การฟังที่ดีในห้องเรียน ควรปฏิบัติดังนี้
 - 4.1 ตื่นตา ตื่นกาย
 - 4.2 ตื่นใจ
 - 4.3 มีทัศนคติ และคิดแต่ในทางที่ดี
 - 4.4 ฟังด้วยใจ ไม่ฟังด้วยอารมณ์
 - 4.5 อย่าใส่ใจในกิริยาท่าทางของผู้สอนมากนัก
 - 4.6 ตั้งคำถามอาจารย์ถ้ามีโอกาส (อาจเขียนถามภายหลังที่อาจารย์ผู้สอนจบการบรรยายก็ได้)

5. ต้องอ่านตำราให้ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์จากการอ่าน และแก้นิสัยที่ไม่ดีในการอ่านต่อไปนี้
 - 5.1 อย่าอ่านออกเสียง
 - 5.2 อย่าอ่านกลับไปกลับมา
 - 5.3 อย่าชี้นิ้วมือไปตามตัวหนังสือในขณะที่อ่าน
 - 5.4 อย่างผกศรียะไปมา
6. อ่านตำราอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีอยู่ 2 ระบบ นักศึกษาจะใช้ระบบใดระบบหนึ่งหรือทั้งสองระบบก็ได้คือ
 - 6.1 SQ 3 R มี 5 ขั้นตอนดังนี้
 - S - Survey - อ่านอย่างคร่าว ๆ
 - Q - Question - ตั้งคำถามอย่างกว้าง ๆ
 - R1 - Read - ตั้งใจอ่านอย่างจริงจัง
 - R2 - Recite - ท่องจำจุดสำคัญ
 - R3 - Review - ทบทวนส่วนที่ท่องจำได้แล้ว
 - 6.2 OK 4 R มี 6 ขั้นตอน คือ
 - Overview - เปิดอ่านผ่าน ๆ เพื่อทราบเนื้อหาทั่วไป
 - K - Key Ideas - จับจุดเด่น ค้นหาใจความสำคัญของตำรา
 - R1 - Read - อ่านอย่างจริงจัง และจดจำสิ่งสำคัญ
 - R2 - Recall - ทดสอบความจำและความเข้าใจ
 - R3 - Reflect - รำลึกและโยงใยสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วสัมพันธ์กับเรื่องที่คุ้นเคยมาก่อน
 - R4 - Review - ทบทวนส่วนที่ท่องจำและอ่านไปแล้ว เพื่อผนึกเนื้อหาให้แจ่มชัด อยู่ในความทรงจำของนักศึกษา
7. การเตรียมตัวสอบ นักศึกษาควรเตรียมตัวสอบดังนี้
 - 7.1 ระลึกว่าไม่มีทางลัดใด ๆ ที่จะนำไปสู่การรู้เนื้อหาวิชาโดยไม่ต้องศึกษาและเรียนรู้อย่างจริงจัง
 - 7.2 อ่านและทบทวนตำราอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน เพื่อศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 7.3 ระลึกถึงเนื้อหาวิชาที่จำได้แล้วเป็นระยะ ๆ แล้วโยงใยเนื้อหานั้นเข้าหาสิ่งที่คุ้นเคย
 - 7.4 รู้จักและเข้าใจผู้สอน และสร้างความคุ้นเคยกับเอกสารและตำราที่ผู้สอนเขียนให้มากที่สุด
 - 7.5 ไม่ควรเรียน อ่าน และศึกษาตำราทั้งหมดทุกอย่างในสัปดาห์สุดท้ายก่อนสอบ

7.6 ทบทวนเนื้อหาในตอนเย็นคืนวันก่อนสอบอย่างเงียบ ๆ เข้านอนแต่หัวค่ำ แล้วเข้าสอบในเช้าวันรุ่งขึ้น ด้วยร่างกายและจิตใจที่สดชื่น กระปรี้กระเปร่า เมื่อสอบเสร็จสิ้นแล้วค่อยพักผ่อน หรือทำอะไรที่ตนเองชอบในภายหลัง

8. เรียนและอยู่ให้เป็นสุข

นักศึกษาควรรู้จักใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น นักศึกษาควรทำดังนี้

- 8.1 อย่าเก็บกดปัญหา ให้พูดคุยกับเพื่อนสนิท ครู อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา นักจิตวิทยา และนักแนะแนวประจำคณะหรือสำนักพัฒนานักศึกษา
- 8.2 หลบหลีกปัญหาที่ยังแก้ไม่ตกสักระยะหนึ่ง เพื่อผ่อนคลาย เมื่อจิตใจสบายแล้วค่อยกลับมาสู้ใหม่
- 8.3 ระวัง ออกค้ำ ความโกรธเอาไว้อ่าเอาแต่อารมณ์ จงใช้สติและปัญญาในการแก้ปัญหา อย่างวุ่นวาย
- 8.4 ไม่ดิ่งด้น ขอมแพ้งข้างเป็นครั้งคราวเพื่อให้เรื่องต่าง ๆ เรียบร้อยและผ่านไป
- 8.5 ทำความดีและทำประโยชน์ต่อผู้อื่นบ้าง
- 8.6 คิดและทบทวนการกระทำอย่างละเอียด หากเป็นไปได้ไม่ควรทำครั้งละหลาย ๆ อย่าง
- 8.7 ไม่ควรคิดว่าการกระทำแต่ละครั้งจะต้องสมบูรณ์ครบถ้วน
- 8.8 ไม่ควรพะวงหรือวิตกต่อคำวิพากษ์วิจารณ์มากนัก
- 8.9 เห็นความดีของผู้อื่นบ้าง ให้โอกาสผู้อื่นบ้าง ยกย่องผู้อื่นบ้างและไม่ควรเห็นแก่ตัวเองจนเกินไป
- 8.10 ทำตัวให้สบาย ไม่ควรเข้มงวดกวดขัน เอาจริงเอาจังจนเกินไป ไม่ควรเป็นคนเจ้าอารมณ์ ให้เอาใจเขามาใส่ใจเรา และมีอารมณ์ขันบ้าง
- 8.11 จัดตารางเวลาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพทางกาย สุขภาพทางใจ และอารมณ์ที่ดี

ข้อเสนอแนะเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และช่วยนักศึกษาได้ ขอให้ให้นักศึกษาทุกคนจงโชคดี และประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่มีคุณภาพ เพื่อออกไปรับใช้สังคมโดยทั่วกัน

ในบทนี้เป็นการสรุปเอกสารการศึกษาวิจัยที่ผู้วิจัยได้รวบรวมขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจและมองภาพของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยของนักศึกษาศึกษาปริญญาโท เหตุการณ์ของสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดกับสถาบันการศึกษา และนักศึกษา ผู้ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในอนาคตอันใกล้นี้ นอกจากนี้แล้วยังมีบทความที่เสนอแนะวิธีการเรียนที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของนักศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ในหลาย ๆ ประการ

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เมื่อโครงการได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสนับสนุนแล้ว จึงเริ่มดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. สร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
4. ทดลองและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากนักวิจัยของโครงการ และเจ้าหน้าที่จากสำนักทะเบียนและประเมินผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่มาสมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปีการศึกษา 2538
6. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
7. ลงรหัสข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างทุกฉบับ
8. ประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC⁺
9. วิเคราะห์ผลการวิจัย
10. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
11. จัดพิมพ์รูปเล่ม
12. จัดส่งให้คณะกรรมการวิจัยตรวจสอบ
13. ปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิจัย
14. เผยแพร่งานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามนักเรียนที่สมัครสอบเพื่อเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 จำนวน 26 ข้อ มีรายละเอียดสามารถแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคำถาม 10 ข้อ ได้แก่

เพศ

ภูมิลำเนา

อายุ

ชื่อโรงเรียน และสาขาวิชาที่จบ

วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัคร

คะแนนเฉลี่ยสะสม

เชื้อชาติบิดา

เชื้อชาติมารดา

ความสัมพันธ์ของครอบครัว

การพักอาศัยของนักเรียน

ส่วนที่ 2 การรับข่าวสาร การรับบริการเมื่อมาติดต่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ของนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียน มีจำนวน 7 ข้อ ได้แก่

ข่าวการรับสมัครเข้าเรียน

การประสบปัญหาในการติดต่อสมัครเรียน

ความสะดวกและความประทับใจจากการให้บริการของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การสมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา

การรับการสนับสนุนในการเรียน

การขอรับทุน

ส่วน 3 ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน
มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่

เหตุผลการเลือกคณะและสาขาวิชา

คณะที่ต้องการเรียน

คณะที่นักเรียนคิดว่ามีความสามารถเข้าเรียน และประสบความสำเร็จ

เวลาที่ใช้ในการเรียนจบปริญญาตรี

การเพิ่มคณะและสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แบบสอบถาม สำหรับรับสมัครนักศึกษาใหม่
ปีการศึกษา 2538

โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน และความคิดเห็นของท่านเพื่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะได้นำไปพัฒนาปรับปรุง การให้บริการของมหาวิทยาลัย โดยทำเครื่องหมาย x ในช่อง และ / หรือเติมข้อความ

1. เพศ ชาย หญิง
2. ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด ระบุ.....
3. อายุ ต่ำกว่า 15 ปี 15 - 16 ปี 17 - 18 ปี 19 - 20 ปี มากกว่า 20 ปี
4. ชื่อโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา..... จังหวัด.....
สาขาวิชาที่ชอบ.....
5. วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัคร ม. 6 หรือเทียบเท่า ปวช. ปวส. อื่น ๆ.....
- 6.เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 1.00 1.00 - 2.00 2.01 - 3.00 3.01 - 4.00
7. เชื้อชาติของบิดา ไทย จีน อื่น ๆ.....
8. เชื้อชาติของมารดา ไทย จีน อื่น ๆ.....
9. บิดา-มารดาของท่าน อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้างกัน
 เป็นหม้าย อื่น ๆ
10. ท่านได้ทราบเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2538 จากข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพื่อน
 ฝ่ายแนะแนวของ โรงเรียนที่ท่านศึกษา ผู้ปกครอง /ญาติพี่น้อง
 แผ่นพับประชาสัมพันธ์ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. ท่านประสบปัญหาในการติดต่อสมัครเรียนหรือไม่
 ไม่ประสบปัญหา ปัญหาทางโทรศัพท์ สายไม่ว่าง
 ไม่ทราบสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ปัญหาเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยไม่ให้ความสะดวก
 มหาวิทยาลัยอยู่ไกลจากแหล่งชุมชน ปัญหาในการเดินทางไม่สะดวก
 อื่น ๆ
12. ท่านได้รับความสะดวก และความประทับใจในเรื่องต่อไปนี้จากการให้บริการของ มหาวิทยาลัยอย่างไร

รายการ	ระดับการให้บริการ		
	ดี	ปานกลาง	ควรปรับปรุง
การประชาสัมพันธ์			
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่			
การให้รายละเอียดของการรับสมัคร			
รายละเอียดของคณะที่ต้องการสมัครเรียน			
การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร			
มารยาทของผู้รับสมัคร			
อัตราค่าสมัคร			
อาคารสถานที่รับสมัคร			
ความพร้อมในด้านการรับสมัคร			
โรงอาหาร			
ที่จอดรถ			
การเดินทางมามหาวิทยาลัย			

13. ขณะนี้ท่านอาศัยอยู่กับ บิดา มารดา เพื่อน
 ผู้ปกครองที่เป็นญาติพี่น้อง บุคคลอื่น ๆ (เช่น ครู พระ คนรู้จัก).....
14. เหตุเหตุจูงใจ ที่ทำให้ท่านเลือกเรียน ที่นี่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัย การเดินทางสะดวก / ใกล้บ้าน
 เป็นความต้องการของผู้ปกครอง มีพี่น้องเรียนอยู่ที่นี่
 เพื่อนชักชวนให้มาเรียนที่นี่ ต้องการอยู่ใกล้ชิดกับนักธุรกิจที่สำคัญ
 ไม่ทราบว่าจะเรียนที่ใด มีสาขาวิชาที่ต้องการศึกษา
 ชอบ, ศรัทธามหาวิทยาลัย, มุณินิธิปอเด็กตั้ง อื่น ๆ โปรดระบุ.....
15. ท่านเคยสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหรือไม่
 ไม่เคย เคย จำนวนครั้งที่เคยสอบ..... ครั้ง
16. ท่านคิดว่า ท่านจะ สมัครที่นี่เพียงแห่งเดียว ไม่เลือกที่อื่นเลย
 สมัครไว้หลายแห่ง เพื่อเลือก
 มุ่งมาสมัครเรียน มหาวิทยาลัยเอกชนเพียงประเภทเดียว ไม่สนใจมหาวิทยาลัยของรัฐ
17. ท่านได้รับการสนับสนุนการศึกษา จาก
 บิดา-มารดา ผู้อุปการะ บริษัท / องค์กรต่าง ๆ อื่น ๆ ระบุ.....
18. ท่านสนใจขอรับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือไม่
 สนใจ ไม่สนใจ
19. ท่านใช้เหตุผลในข้อใดประกอบการเลือกคณะเรียนมากที่สุด (โปรดเลือกตอบเพียงข้อเดียว)
 ตามความต้องการของบิดา-มารดา / ผู้ปกครอง ตามความต้องการของญาติพี่น้อง
 ตามความต้องการของตนเอง ตามเพื่อน
 ตามสมัยนิยม ตามคำแนะนำของครู อาจารย์
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....
20. คณะที่ท่านอยากที่จะเข้าเรียน.....
21. คณะที่ท่านคิดว่า มีความสามารถที่จะเรียน และจะประสบผลสำเร็จ.....
22. ท่านคิดว่า จะใช้เวลา.....ปี ในการเรียนจบระดับปริญญาตรี
 3 ปี 4 ปี 5 ปี
 3½ ปี 4½ ปี มากกว่า 5 ปี
23. ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ควรเพิ่มคณะวิชาในทางสังคมศาสตร์อีกคือ
 1. 2.
 3. 4.
24. ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ควรเพิ่มคณะในทางวิทยาศาสตร์อีกคือ
 1. 2.
 3. 4.
25. ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ควรเพิ่มคณะในทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่น (คณะแพทยศาสตร์) อีกคือ
 1. 2.
 3. 4.
26. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือนะ

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ขอความร่วมมือจากนักวิจัยของโครงการและเจ้าหน้าที่ของสำนักทะเบียนและประมวลผล โดยขอให้ให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามเมื่อมาซื้อใบสมัครและหลังการสมัครแล้ว จำนวน 1,200 คน เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามแล้ว ปรากฏว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีจำนวน 1,170 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5

การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลโดยมีรายละเอียดตามคำถามในแบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ ในบทที่ 4 จำนวน 27 ตาราง โดยใช้ Chi-square จากโปรแกรม SPSS/PC⁺ และการวิเคราะห์ข้อมูลจะเรียงลำดับตามตารางการประมวลผลข้อมูล

การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยปรากฏรายละเอียดในตอนแรกของบทที่ 5 จากนั้นเป็นการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะใน 2 แนวทางใหญ่ ๆ คือ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อ

การจัดพิมพ์รูปเล่ม และจัดส่งให้คณะกรรมการวิจัยตรวจสอบ

ในระหว่างการเขียนรายงานจะมีการพิมพ์ต้นฉบับร่างเป็นบท ๆ จากนั้นจัดทำฉบับร่างงานวิจัยจำนวน 3 ฉบับ เพื่อนำเข้าคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย ตำรา และเอกสารการสอน ซึ่งทางคณะกรรมการจะได้ดำเนินการจัดส่งให้คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยตรวจสอบต้นฉบับ

การปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิจัยและการเผยแพร่งานวิจัย

เมื่อคณะกรรมการวิจัยตรวจสอบต้นฉบับแล้วผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการพิมพ์เผยแพร่ให้สำนักพัฒนาวิชาการจำนวน 10 เล่ม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 1,200 คน แล้วเสร็จ จึงมีการตรวจสอบข้อมูล จึงมีการตรวจสอบข้อมูล คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 1,170 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.5 จากนั้นจึงดำเนินการลงรหัสข้อมูลทั้งหมดและประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer plus) การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามคำถามในแบบสอบถามมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 จำแนกตามเพศ

ผู้สมัครสอบ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ชาย	312	26.7	
หญิง	858	73.3	
รวม	1,170	100	

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
กรุงเทพฯ	464	39.7	
ปริมณฑล	246	21.0	
ภาคกลาง	50	4.3	
ภาคเหนือ	37	3.2	
ภาคตะวันออก	267	22.8	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	69	5.8	
ภาคใต้	37	3.2	
รวม	1,170	100	

จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ในปีการศึกษา 2538

จำแนกตามเพศ เพศชาย จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

เพศหญิง จำนวน 858 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3

รวมทั้งเพศชาย เพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 1,170 คน

และจากจำนวนนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกทั้งหมดนี้ สามารถจำแนกจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 ตามภูมิลำเนา คือ อันดับแรกเป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 464 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมา อันดับ 2 และ 3 เป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออก และเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 267 คน และ 246 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และ 21.0 ส่วนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางมีจำนวนค่อนข้างน้อยและใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 69 คน และ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และ 4.3 และนักเรียนที่มี ภูมิลำเนาจากภาคเหนือและภาคใต้มีจำนวน 37 คน หรือเพียงร้อยละ 3.2

จากข้อมูลเหล่านี้ จะเห็นได้ว่านักเรียนจากกรุงเทพฯ ภาคตะวันออก และปริมณฑล กรุงเทพฯ มาสมัครสอบมากกว่านักเรียนในเขตภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสะดวกในการเดินทางติดต่อมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2538 จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
15 - 16 ปี	10	0.9	
17 - 18 ปี	633	54.1	
19 - 20 ปี	329	28.1	
มากกว่า 20 ปี	198	16.9	
รวม	1,170	100	

จากจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 จำแนกตามกลุ่มอายุ ปรากฏว่า นักเรียนที่สมัครสอบส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี คือ มีจำนวนถึง 633 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมา คือ นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ส่วนนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 20 ปีมีจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 อันดับสุดท้าย คือ นักเรียนที่มีอายุ 15-16 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพฯ	285	24.4	
กรมสามัญศึกษาในเขตปริมณฑลและภาคตะวันออก	453	38.7	
กรมสามัญศึกษาในภาคกลาง	45	3.8	
กรมสามัญศึกษาในภาคเหนือ	15	1.3	
กรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	3.6	
กรมสามัญศึกษาในภาคใต้	11	0.9	
กรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	287	24.5	
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก	8	0.7	
กรมอาชีวศึกษาในภาคกลาง	9	0.8	
กรมอาชีวศึกษาในภาคเหนือ	3	0.3	
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7	0.6	
กรมอาชีวศึกษาในภาคใต้	5	0.4	
รวม	1,170	100	

ในจำนวนนักเรียนที่มาสมัครสอบคัดเลือกนั้น สามารถจำแนกตามสังกัดกลุ่มโรงเรียน นักเรียนได้ดังนี้

อันดับที่ 1 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตปริมณฑล และภาคตะวันออก โดยมี จำนวน 453 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

อันดับที่ 2 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

อันดับที่ 3 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพฯ จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4

อันดับที่ 4 และ 5 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ จำนวน 45 คน และ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และ 3.6

อันดับที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ส่วนกลุ่มโรงเรียนที่มีนักเรียนมาสมัครสอบน้อยกว่าร้อยละ 1 ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคกลาง กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ และกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคเหนือ

ตารางที่ 5 ที่ตั้งของโรงเรียนที่นักเรียนสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538

ที่ตั้งโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
กรุงเทพฯ ฯ	549	46.9	
ปริมณฑล	221	18.9	
ภาคกลาง	36	3.1	
ภาคเหนือ	33	2.8	
ภาคตะวันออก	243	20.8	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	60	5.1	
ภาคใต้	28	2.4	
รวม	1,170	100	

ที่ตั้งโรงเรียนของนักเรียนที่มาสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 นั้น พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ รongลงมาคือ อยู่ในภาคตะวันออก และอยู่ในเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ ส่วนโรงเรียนที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ มีจำนวนน้อยลดหลั่นกันลงมา

ตารางที่ 6 สาขาวิชาที่นักเรียนเรียนจบและสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2538

สาขาวิชาที่เรียนจบ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
การบัญชี	155	13.2	
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	391	33.4	
ศิลปภาษา	148	12.6	
การตลาด	95	8.1	
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	42	3.6	
การโรงแรม, ท่องเที่ยว	24	2.2	
ศิลปคำนวณ	149	12.7	
อิเล็กทรอนิกส์, เครื่องกล	15	1.3	
เลขานุการ, การจัดการ, บริหารธุรกิจ	20	1.5	
อื่น ๆ (เกษตร, สิ่งทอ, ออกแบบ, ตกแต่ง, ศิลปกรรม, นาฏศิลป์, พยาบาล)	17	1.7	
ไม่ตอบ	114	9.7	
รวม	1,170	100	

สาขาวิชาของนักเรียนที่เรียนจบ และสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เรียนจบสาขาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีจำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมา เป็นนักเรียนสาขาการบัญชี ศิลปคำนวณ และศิลปภาษา จำนวนใกล้เคียงกันคือ จำนวน 155 คน กับ 149 คน และ 148 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 12.7 และ 12.6 สำหรับนักเรียนที่จบสาขา การตลาด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 สำหรับนักเรียนที่จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 สาขาการโรงแรม, การท่องเที่ยว จำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.2 สาขาอื่น ๆ เช่น สาขาเลขานุการ, การจัดการ, บริหารธุรกิจ จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.5 และสาขาการเกษตร, สิ่งทอ, ออกแบบ, ตกแต่ง, ศิลปกรรม, นาฏศิลป์, พยาบาล จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 7 วุฒิการศึกษาที่นักเรียนใช้สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2538

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	831	71.0	
ปวช.	124	10.5	
ปวส.	187	16.0	
ปวท.	23	2.0	
อนุปริญญา	3	0.3	
ปริญญาตรี	2	0.2	
รวม	1,170	100	

วุฒิการศึกษาที่นักเรียนใช้สมัครสอบ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า จำนวน 831 คน คิดเป็น ร้อยละ 71.0 รองลงมาเป็นผู้จบการศึกษาระดับปวส. มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และระดับ ปวช. มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ส่วนผู้จบการศึกษาระดับ ปวท. มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 2 สำหรับผู้จบการศึกษาระดับอนุปริญญา และปริญญาตรีแล้วมีเพียง 3 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และ 0.2

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ต่ำกว่า 1.00	15	1.3	
1.00 - 1.99	440	37.6	
2.00 - 2.99	633	54.1	
3.00 - 4.00	82	7.0	
รวม	1170	100	

นักเรียนที่สมัครสอบส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 ถึง 2.99 คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาอยู่ระหว่าง 1.00 ถึง 1.99 มีร้อยละ 37.6 ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์สูงมีเพียงร้อยละ 7 และผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.00 มีร้อยละ 1.3

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามเชื้อชาติบิดา

เชื้อชาติบิดา	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไทย	1,089	93.0	
จีน	79	6.8	
มาเลเซีย	1	0.1	
ญี่ปุ่น	1	0.1	
รวม	1,170	100	

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามเชื้อชาติมารดา

เชื้อชาติมารดา	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไทย	1,107	94.6	
จีน	61	5.2	
ฟิลิปปินส์	1	0.1	
ญี่ปุ่น	1	0.1	
รวม	1,170	100	

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อยู่ด้วยกัน	942	80.5	
แยกกันอยู่	80	6.8	
หย่าร้างกัน	53	4.5	
เป็นหม้าย/ตาย	88	7.5	
เสียชีวิตแล้วทั้งคู่	8	0.7	
รวม	1,170	100	

เมื่อจำแนกนักเรียนตามข้อมูลในด้านบิดาและมารดา พบว่าส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย สำหรับเชื้อชาติจีนมีน้อยกว่าร้อยละ 10 บิดาและมารดาอยู่ด้วยกันเป็นส่วนมาก ผู้ที่แยกกันอยู่หย่าร้างกัน เป็นหม้าย หรือตาย มีจำนวนน้อยใกล้เคียงกัน และต่ำกว่าร้อยละ 10

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียน

บุคคลที่นักเรียนอยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
บิดา-มารดา	799	68.3	
เพื่อน	29	2.4	
ผู้ปกครองที่เป็นญาติพี่น้อง	194	16.6	
ไม่ตอบ	149	12.7	
รวม	1,170	100	

เมื่อจำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียนที่มาสมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่อาศัยกับบิดา มารดา ถึงร้อยละ 68.3 ส่วนผู้ที่อาศัยกับผู้ปกครองที่เป็นญาติพี่น้องมีร้อยละ 16.6 มีเพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละเพียง 2.4 ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 จำแนกตามการรับสื่อเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย

แหล่งของสื่อ	รับรู้ข่าวสาร		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
หนังสือพิมพ์	330	16.4	มีผู้ตอบได้รับรู้จากแหล่งของสื่อมากกว่า 1 แหล่ง
วิทยุ	25	1.3	
โทรทัศน์	26	1.3	
เพื่อน	686	34.2	
ฝ่ายแนะแนวโรงเรียน	227	11.2	
ผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง	505	25.2	
แผ่นพับประชาสัมพันธ์	92	4.6	
สื่ออื่น ๆ			
- ป้ายโฆษณา	17	0.8	
- ติดต่อสอบถามทางโทรศัพท์	74	3.7	
- บุคลากรมหาวิทยาลัยฯ แนะนำ	12	0.6	
- คู่มือสอบเอนทรานส์	13	0.7	
รวมผู้รับข่าวสาร	2,007	100	

จากการสอบถามถึงการรับสื่อเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2538 พบว่านักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียน ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครจากเพื่อน ผู้ปกครองและญาติพี่น้อง ซึ่งจะสังเกตได้ว่าการรับข่าวสารเหล่านี้ยังอยู่ในวงแคบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติน่าจะได้มีการประชาสัมพันธ์สื่อในระดับกว้างขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนประสบระหว่างการติดต่อสมัครสอบคัดเลือก

ประเภทของปัญหา/อุปสรรค	นักเรียนที่สมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ประสบปัญหา/อุปสรรค	866	74.0	
ประสบปัญหาการติดต่อทางโทรศัพท์	37	3.2	
ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย (ไม่ทราบที่ตั้ง และอยู่ไกล)	248	21.2	
เจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก	19	1.6	
รวม	1,170	100	

ในการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนสมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติประสบระหว่างการติดต่อสมัครสอบ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหา และมีถึงร้อยละ 21.2 ที่ไม่ทราบทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และที่ตั้งมหาวิทยาลัยอยู่ไกล ทำให้เดินทางไม่สะดวก สำหรับปัญหาในการติดต่อทางโทรศัพท์ และเจ้าหน้าที่รับสมัครไม่อำนวยความสะดวก พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 3.2 และ 1.6 ที่ประสบปัญหาเหล่านี้

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามระดับความสะดวกและความประทับใจในการรับบริการจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

รายการ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนแยกตามระดับความพอใจ							
	ดี		ปานกลาง		ควรปรับปรุง		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประชาสัมพันธ์	642	54.9	448	38.3	34	2.9	46	3.9
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่	678	57.9	416	35.6	32	2.7	44	3.8
การให้รายละเอียดของการรับสมัคร	692	59.1	400	34.2	30	2.6	48	4.1
รายละเอียดของคณะที่ต้องการสมัคร	617	52.7	463	39.6	40	3.4	50	4.3
การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร	788	67.4	322	27.5	8	0.7	52	4.4
มารยาทของผู้รับสมัคร	776	66.3	326	27.9	8	0.7	60	5.1
อัตราค่าสมัคร	635	54.3	470	40.2	19	1.6	46	3.9
อาคารสถานที่รับสมัคร	914	78.1	202	17.3	6	0.5	48	4.1
ความพร้อมในการรับสมัคร	728	62.2	370	31.6	11	0.9	61	5.2
โรงอาหาร	510	43.6	497	42.5	61	5.2	102	8.7
ที่จอดรถ	720	61.5	328	28.0	59	5.0	63	5.4
การเดินทางมามหาวิทยาลัย	416	35.6	580	49.6	128	10.9	46	3.9

สำหรับในเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับระดับความสะดวกและความประทับใจ ในการรับบริการเกี่ยวกับการสมัครสอบของมหาวิทยาลัยปรากฏผลดังนี้

เรื่องอาคารสถานที่รับสมัคร ผู้ตอบแสดงความพอใจในระดับดีมากว่าเรื่องอื่น ๆ คือ ประมาณร้อยละ 78.1 รองลงมาคือ การกำหนดคุณสมบัติของและมารยาทของผู้รับสมัคร ส่วนเรื่องความพร้อมในการรับสมัคร ที่จอดรถ การให้รายละเอียดของการรับสมัคร การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดีสูงกว่าร้อยละ 50 สำหรับเรื่องที่คุณสมัครเห็นว่าควรปรับปรุงมากกว่าเรื่องอื่น ๆ คือ การเดินทางมามหาวิทยาลัย และโรงอาหาร

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามมูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเลือกสมัครเข้าเรียน

มูลเหตุจูงใจ	จำนวนและร้อยละที่ไม่เลือก		จำนวนและร้อยละที่เลือก		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัย	551	47.1	479	40.9	140	12.0
เป็นความต้องการของบิดา-มารดา	765	65.4	265	22.6	140	12.0
เพื่อนชักชวนให้มาเรียน	744	63.6	286	24.4	140	12.0
ไม่ทราบจะเรียนที่ไหนดี	992	84.8	38	12.0	140	12.0
ศรัทธามหาวิทยาลัยและมูลนิธิ	799	68.3	231	19.7	140	12.0
การเดินทางสะดวก/ใกล้บ้าน	577	49.3	453	38.7	140	12.0
มีที่นั่งเรียนที่มหาวิทยาลัย	946	80.9	84	7.2	140	12.0
มีสาขาวิชาที่ต้องการเรียน	407	34.8	623	53.2	140	12.0
ต้องการใกล้ชิดนักธุรกิจมีชื่อเสียง	988	84.4	42	3.6	140	12.0
สาเหตุอื่น ๆ (ชอบมหาวิทยาลัย, มีอาจารย์แนะนำ, ดีกสวย, มีอุปกรณ์ดี, มีเพื่อนมาก)	998	85.3	32	14.7	140	12.0

เมื่อจำแนกจำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติตามมูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเลือกสมัครเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ คือ มีสาขาวิชาที่ต้องการเรียน ชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือการเดินทางสะดวกหรือใกล้บ้าน ส่วนมูลเหตุจูงใจในด้านความต้องการของบิดา มารดา และเพื่อนชักชวนให้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกันคือ 22.6 และ 24.4 สำหรับมูลเหตุจูงใจที่นักเรียนไม่ได้เลือกที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้คือ ไม่ทราบจะเรียนที่ไหนดี ความต้องการใกล้ชิดนักธุรกิจมีชื่อเสียง และสาเหตุอื่น ๆ เช่น ชอบมหาวิทยาลัย มีอาจารย์แนะนำ ดีกสวย มีอุปกรณ์ดี และมีเพื่อนมาก

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามจำนวนครั้งที่นักเรียนเคยสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

จำนวนครั้งที่สมัครสอบ	นักเรียนที่เคยสอบคัดเลือก		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เคยสมัครสอบ	292	25.0	
เคยสมัครสอบ 1 ครั้ง	554	47.4	
เคยสมัครสอบ 2 ครั้ง	158	13.5	
เคยสมัครสอบ 3 ครั้ง	19	1.6	
เคยสมัครสอบมากกว่า 3 ครั้ง	5	0.4	
ไม่ตอบ	142	12.1	
รวม	1,170	100	

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ลักษณะการสมัครสอบคัดเลือก

ลักษณะการสมัครสอบ	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
สมัครที่ม.ก.แห่งเดียว	701	59.9	
สมัครหลายแห่ง	202	17.3	
สมัครเรียนเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชน	97	8.3	
ไม่ตอบ	170	14.5	
	1,170	100	

จากการสอบถามถึงจำนวนครั้งที่นักเรียนเคยสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่เคยสมัครสอบ 1 ครั้ง ร้อยละ 47.4 รองลงมาเป็นนักเรียนที่ไม่เคยสมัครสอบเลยร้อยละ 25 สำหรับผู้ที่เคยสมัครสอบมากกว่า 3 ครั้ง มีน้อยที่สุด คือ เพียงร้อยละ 0.4 และเมื่อจำแนกตามลักษณะการสมัครสอบคัดเลือก ปรากฏว่านักเรียนส่วนมากสมัครสอบคัดเลือกที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แห่งเดียวร้อยละ 59.9 รองลงมาเป็นนักเรียนที่สมัครสอบหลายแห่งร้อยละ 17.3 และนักเรียนที่สมัครสอบเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนมีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามบุคคลที่สนับสนุนการศึกษาของนักเรียน

บุคคลที่สนับสนุนการศึกษา	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา-มารดา	923	78.9	
ญาติและผู้อุปการะ	77	6.7	
บริษัทและองค์กร	3	0.2	
ตนเอง	18	1.5	
ไม่ตอบ	149	12.7	
รวม	1,170	100	

การจำแนกตามบุคคลที่สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ที่สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนมีมากที่สุดคือ บิดาและมารดา ร้อยละ 78.9 มีเพียงร้อยละ 6.7 เป็นญาติและผู้อุปการะที่น้อยที่สุดคือ บริษัทและองค์กร

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามความสนใจในการรับทุนการศึกษา

ความสนใจขอรับทุน	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	561	47.9	
ไม่สนใจ	435	37.2	
ไม่ตอบ	174	14.9	
รวม	1,140	100	

เมื่อสอบถามถึงความสนใจในการรับทุนการศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 47.9 สนใจที่จะรับทุนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และร้อยละ 37.2 ไม่สนใจขอทุนการศึกษา

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามเหตุผลในการเข้าเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

เหตุผลการเข้าเรียน	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
ความต้องการของตนเอง/ตามสาขาที่เรียน	929	79.4	
ความต้องการของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และญาติพี่น้อง	68	5.8	
แนวโน้มตลาดแรงงาน	130	11.1	
คำแนะนำของครูอาจารย์	22	1.9	
ไม่ตอบ	21	1.8	
รวม	1,170	100	

เมื่อศึกษาถึงเหตุผลในการเข้าเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนในสาขาที่ตนเองปรารถนาถึงร้อยละ 79.4 รองลงมาเป็นแนวโน้มของตลาดแรงงานร้อยละ 11.1 ส่วนตามความต้องการของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีร้อยละ 5.8

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามคณะที่นักเรียนต้องการ

คณะที่ต้องการเรียน	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
วิทยาการจัดการ	574	49.1	
มนุษยศาสตร์	123	10.5	
เภสัชศาสตร์	98	8.4	
วิทยาศาสตร์	151	12.9	
เทคนิคการแพทย์	46	3.9	
พยาบาลศาสตร์	69	5.9	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	34	2.9	
กายภาพบำบัด	29	2.5	
สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม	12	1.0	
ไม่ระบุ	34	2.9	
รวม	1,170	100	

การสำรวจนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่นักเรียนต้องการ พบว่าคณะที่นักเรียนต้องการเรียนมากที่สุดคือ คณะวิทยาการจัดการร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ร้อยละ 12.9 และ 10.5 ส่วนคณะเภสัชศาสตร์มีร้อยละ 8.4 สำหรับคณะที่มีนักเรียนต้องการเรียนเป็นจำนวนใกล้เคียงกันคือ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และคณะกายภาพบำบัดร้อยละ 2.9 และ 2.5

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำแนกตามความคาดหมายที่นักเรียนประสงค์จะเรียนจนสำเร็จการศึกษาใน
คณะต่าง ๆ

คณะที่นักเรียนคาดว่าจะเรียนสำเร็จ	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
วิทยาการจัดการ	517	44.2	
มนุษยศาสตร์	90	7.7	
เภสัชศาสตร์	58	5.0	
วิทยาศาสตร์	76	6.7	
เทคนิคการแพทย์	17	1.4	
พยาบาลศาสตร์	44	3.8	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	27	2.2	
กายภาพบำบัด	15	1.1	
สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม	10	0.9	
ไม่ระบุ	316	27.0	
รวม	1,170	100	

เมื่อศึกษาถึงความคาดหมายที่นักเรียนประสงค์จะเรียนจนสำเร็จการศึกษาในคณะต่าง ๆ พบว่าส่วนใหญ่จำนวนนักเรียนที่ประสงค์จะเรียนจนสำเร็จการศึกษาในคณะต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับจำนวนนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนตามคณะที่ตนต้องการ แต่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งอาจแสดงถึงความไม่มั่นใจในการศึกษาจนสำเร็จและมีจำนวนผู้ไม่ตอบถึงร้อยละ 27

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำแนกตามหลักสูตรและจำนวนปีที่นักเรียนคาดว่าจะเรียนสำเร็จการศึกษา

หลักสูตร/จำนวนปี	นักเรียนสมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
หลักสูตรต่อเนื่อง			กลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ระบุจำนวนปี ที่คาดว่าจะเรียน สำเร็จ 175 คน
2 ปี	71	38.8	
3 ปี	112	61.2	
รวม	183	100	
หลักสูตร 4 ปี			
3.5 ปี	72	9.5	
4 ปี	675	89.2	
4.5 ปี	10	1.3	
รวม	757	100	
หลักสูตร 5 ปี			
4.5 ปี	4	7.3	
5 ปี	49	89.1	
มากกว่า 5 ปี	2	3.6	
รวม	55	100	

จากการสำรวจจำนวนปีที่นักเรียนคาดว่าจะเรียนจบสำเร็จการศึกษา โดยจำแนกตามหลักสูตร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คาดว่าจะเรียนสำเร็จตามเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ยกเว้นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีนักเรียนร้อยละ 61.2 คาดว่าตนเองจะเรียนสำเร็จในเวลา 3 ปี แต่ก็น่าสังเกตว่ามีนักเรียนถึง 175 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.9 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,170 คน ไม่ระบุจำนวนปีที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำแนกตามความต้องการของนักเรียนในด้านการเพิ่มคณะของมหาวิทยาลัยทาง
สังคมศาสตร์

ควรเพิ่มคณะทางสังคมศาสตร์	นักเรียนที่สมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
นิเทศศาสตร์	109	9.3	
นิติศาสตร์	30	2.6	
รัฐศาสตร์	17	1.4	
เศรษฐศาสตร์	9	0.8	
สังคมศาสตร์	16	1.4	
ศิลปศาสตร์	18	1.5	
ศึกษาศาสตร์	1	0.1	
ไม่ระบุ	970	82.9	
รวม	1,170	100	

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำแนกตามความต้องการของนักเรียน ในด้านการเพิ่มคณะของมหาวิทยาลัยทาง
วิทยาศาสตร์

ควรเพิ่มคณะทางวิทยาศาสตร์	นักเรียนที่สมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
วิศวกรรมศาสตร์	45	3.8	
สถาปัตยกรรม	18	1.5	
เกษตรศาสตร์	32	2.8	
อุตสาหกรรมอาหาร	10	0.9	
วิทยาศาสตร์กายภาพและทั่วไป	9	0.7	
วิทยาศาสตร์เคมี, ฟิสิกส์	30	2.6	
แพทยศาสตร์	19	1.6	
ทันตแพทย์	12	1.0	
สัตวแพทย์	13	1.1	
จิตวิทยา	18	1.5	
ไม่ตอบ	964	82.4	
รวม	1,170	100	

เมื่อสอบถามถึงความต้องการของนักเรียนในด้านการเพิ่มคณะของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทางสังคมศาสตร์ จากตารางที่ 25 และตารางที่ 26 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการคณะนิเทศศาสตร์ร้อยละ 9.3 รองลงมาคือ คณะนิติศาสตร์ร้อยละ 2.6 คณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนน้อยใกล้เคียงกันคือ ประมาณร้อยละ 1.5 และนักเรียนมีความต้องการเพิ่มคณะในสาขาวิทยาศาสตร์คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 3.8 คณะเกษตรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเคมีและฟิสิกส์เป็นจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 2.8 และ 2.6 สำหรับคณะแพทยศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมมีจำนวนน้อยใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 1.6 และ 1.5

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่สมัครเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำแนกตามข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักเรียนที่สมัครสอบ		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	
สภาพของมหาวิทยาลัยดีพร้อมทุกอย่างแล้ว	16	1.4	
ควรปลูกต้นไม้เพิ่ม	54	4.6	
ควรทำความสะอาดห้องสุขา	37	3.2	
ควรเพิ่มที่จอดรถ	23	2.0	
ควรมีหอพักนักศึกษาเพิ่ม	13	1.1	
ควรมีการสร้างที่พักผ่อนของนักศึกษา	17	1.4	
ควรมีการเพิ่มบริการด้านโทรศัพท์	13	1.1	
ควรมีการทำป้ายประกาศอาคารสถานที่	19	1.6	
ควรเพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง)	45	3.9	
ควรเพิ่มรับนักศึกษาภาคปกติ	37	3.2	
ควรพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเจริญเร็วขึ้น	22	1.9	
ควรเพิ่มคณะให้มากขึ้น	24	2.0	
ควรมีการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอน	34	2.9	
ควรเน้นการสอนคอมพิวเตอร์	21	1.8	
ควรเพิ่มสาขาในคณะวิทยาการจัดการ	23	2.0	
ไม่ระบุ	772	65.9	
รวม	1,170	100	

เมื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนสมัครสอบคัดเลือก ส่วนใหญ่ไม่ได้ให้รายละเอียดในเรื่องนี้ร้อยละ 65.9 ที่เหลือมีนักเรียนเพียงร้อยละ 4.6 เสนอแนะให้ปลูกต้นไม้เพิ่มในบริเวณมหาวิทยาลัย นักเรียนร้อยละ 3.9 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง) นักเรียนร้อยละ 3.2 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคปกติ และควรทำความสะอาดห้องสุขา นักเรียนร้อยละ 2.9 เสนอแนะให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนนักเรียนร้อยละ 2 เสนอให้เพิ่มคณะวิชามากขึ้น เพิ่มที่จอดรถและเพิ่มสาขาวิชาในคณะวิทยาการจัดการ นอกจากนี้มีนักเรียนเพียงเล็กน้อยที่แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เน้นการสอนคอมพิวเตอร์ มีป้ายประกาศอาคารสถานที่เพิ่มขึ้น และควรมีการสร้างที่พักผ่อนของนักศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน” มีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรวจความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะและการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนที่มาสมัครสอบเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักเรียนที่สมัครสอบเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 1,170 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ โดยให้นักเรียนที่มาสมัครสอบ ณ ห้องสำนักทะเบียนได้กรอกแบบสอบถามที่เจ้าหน้าที่ของโครงการวิจัยแจกและเก็บรวบรวมทันทีที่กลุ่มตัวอย่างตอบเสร็จ เมื่อจัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบและลงรหัสข้อมูล จากนั้นประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer plus) สถิติที่ใช้ได้แก่ Chi Square ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 1,170 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงประมาณร้อยละ 73 มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ มีอายุระหว่าง 17-18 ปี นักเรียนส่วนใหญ่เรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตปริมณฑลและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาเรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล กรุงเทพฯ กับกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพฯ สำหรับที่ตั้งของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเรียนจบมา ส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเขตปริมณฑล

เมื่อศึกษาถึงสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนจบสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ รองลงมาเรียนสาขาการบัญชี ศิลปคำนวณ และศิลป์ภาษา สำหรับวุฒิการศึกษาที่นักเรียนนำมาใช้สมัครสอบ ส่วนมากเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้แล้วคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่มาสมัครสอบ ส่วนมากอยู่ระหว่าง 2.00 ถึง 2.99 รองลงมาอยู่ระหว่าง 1.00 ถึง 1.99

ด้านข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่มาสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า บิดาและมารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย และนักเรียนอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน

การรับสื่อเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปรากฏว่านักเรียนที่สมัครเข้าเรียนส่วนใหญ่รับข่าวสารการรับสมัครจากเพื่อน หนังสือพิมพ์ และฝ่ายแนะแนวโรงเรียน นอกจากนี้แล้วการวิจัยนี้ได้สำรวจปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียน ประสบระหว่างการติดต่อสมัครสอบคัดเลือก พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาและ อุปสรรค มีนักเรียนประมาณร้อยละ 21 ที่ไม่ทราบที่ตั้งของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และอยู่ไกลจากบ้านพักมาก สำหรับความสะดวกและความประทับใจในการรับบริการจาก มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนได้รับความสะดวกและมีความประทับใจใน ระดับดีร้อยละ 60 ขึ้นไป ส่วนในเรื่องอาคารสถานที่รับสมัคร การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร มารยาทของผู้รับสมัคร ความพร้อมในการรับสมัครและที่จอดรถ สิ่งที่นักเรียนเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุง คือ การเดินทางมามหาวิทยาลัยและโรงอาหารกับที่จอดรถ

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเลือกสมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คือ มีสาขาวิชาที่ต้องการเรียน ชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัย การเดินทางสะดวกหรือ อยู่ใกล้บ้าน นักเรียนส่วนใหญ่เคยสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย 1 ครั้ง รองลงมาเป็นนักเรียน ไม่เคยสมัครสอบเลย และจากการสำรวจถึงลักษณะการสมัครสอบคัดเลือกของนักเรียน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สมัครที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแห่งเดียว รองลงมาเป็นนักเรียนสมัครสอบ หลายแห่ง

ด้านการสำรวจบุคคลที่สนับสนุนการศึกษาของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่เป็นบิดา มารดาของนักเรียน ในเรื่องความสนใจของนักเรียนในการขอรับทุนการศึกษา ปรากฏว่ามีผู้สนใจ ขอรับทุนมากกว่าผู้ไม่สนใจประมาณร้อยละ 10

จากการศึกษาเหตุผลในการเข้าเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติของนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือก ปรากฏว่านักเรียนเกือบร้อยละ 80 เลือกเรียน สาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของตนเองและตามสาขาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดสอน รองลงมาเป็นเหตุผลจากการมองแนวโน้มตลาดแรงงานและตามความต้องการของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ขณะที่นักเรียนต้องการศึกษา นักเรียนที่สมัครเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติส่วนใหญ่ต้องการเข้าเรียนคณะวิทยาการจัดการ (ชื่อเดิมของคณะบริหารธุรกิจในปัจจุบัน) รองลงมาได้เป็นคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ (ชื่อเดิมของคณะศิลปศาสตร์ในปัจจุบัน)

ความคาดหวังที่นักเรียนประสงค์จะเรียนจนสำเร็จการศึกษาในคณะต่าง ๆ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คาดหวังว่าตนจะเรียนจบในคณะวิทยาการจัดการ (แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าร้อยละ ของนักเรียนที่คาดหวังว่าจะจบมีน้อยกว่าร้อยละของนักเรียนที่ต้องการเรียน) สำหรับคณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับคณะวิทยาการจัดการซึ่งมีร้อยละของนักเรียนที่ ต้องการเรียนน้อยกว่าร้อยละของผู้ที่คาดหวังว่าตนจะศึกษาจนจบ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนเป็น จำนวนมากที่ไม่ตอบว่าตนเองจะศึกษาจนจบการศึกษา

จำนวนปีที่นักเรียนสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คาดว่าตนเองจะสำเร็จการศึกษาส่วนมากเป็นไปตามจำนวนปีที่ระบุในหลักสูตร ยกเว้นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ที่นักเรียนส่วนใหญ่คาดว่าตนเองจะสำเร็จในเวลา 3 ปี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักเรียนร้อยละ 14.9 ที่ไม่ระบุจำนวนปีที่คาดว่าตนเองจะสำเร็จการศึกษา

ความต้องการของนักเรียนที่สมัครสอบในด้านการเพิ่มคณะและสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทางสังคมศาสตร์ พบว่าส่วนมากประมาณร้อยละ 83 ไม่ระบุคำตอบ ส่วนนักเรียนที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดคณะนิติศาสตร์มีประมาณร้อยละ 9 รองลงมาคือคณะนิติศาสตร์ สำหรับคณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนใกล้เคียงคือ ประมาณ 1.4

ส่วนความต้องการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในด้านการเพิ่มคณะและสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทางวิทยาศาสตร์ พบว่าส่วนมากประมาณร้อยละ 82 ไม่ระบุคำตอบ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดคณะวิศวกรรมศาสตร์มีประมาณร้อยละ 4 รองลงมา คือ คณะเกษตรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ เน้นเคมีและฟิสิกส์ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 2.8 และ 2.6 สำหรับคณะแพทยศาสตร์มีร้อยละ 1.6 ส่วนคณะสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาจิตวิทยามีร้อยละ 1.5

ข้อเสนอแนะที่นักเรียนต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติปรับปรุงทั้งทางด้านกายภาพและการเรียนการสอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ระบุคำตอบ มีนักเรียนร้อยละ 4.6 เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยปลูกต้นไม้เพิ่มในบริเวณสถาบัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 3.9 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง) นักเรียนร้อยละ 3.2 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคค่ำ (ต่อเนื่อง) นักเรียนร้อยละ 3.2 เสนอให้เพิ่มจำนวนรับนักศึกษาภาคปกติและในด้านกายภาพขอให้รักษาความสะอาดห้องสุขา นักเรียนร้อยละ 2.9 เสนอแนะและให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอน นักเรียนร้อยละ 2 เสนอให้เพิ่มคณะวิชามากขึ้นกับเพิ่มที่จอดรถและเพิ่มสาขาวิชาในคณะวิทยาการจัดการ นอกจากนี้มีนักเรียนเพียงเล็กน้อยที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งได้แก่เน้นการสอนคอมพิวเตอร์กับมีป้ายประกาศอาคารสถานที่เพิ่มขึ้น และควรมีการสร้างที่พักผ่อนของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาจากการสรุปผลการศึกษาในเรื่อง “ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน” สามารถอภิปรายผลและเป็นข้อศึกษาได้ดังนี้คือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ภาคตะวันออก และเขตปริมณฑลกรุงเทพฯ อีกทั้งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญในเขตปริมณฑลและภาคตะวันออก รวมทั้งมาจากโรงเรียนที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯและเขตปริมณฑล กรุงเทพฯกับกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขตบริการชุมชนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในด้านการเรียนการสอนอยู่ในบริเวณกรุงเทพฯ เขตปริมณฑลกรุงเทพฯ และภาคตะวันออก ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ควรจะเน้นให้นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณเหล่านี้ได้สนใจมาเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติให้มากขึ้น
2. เป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจำนวนมากอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 2.00 ถึง 2.99 และ 1.00 และ 1.99 เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มาสมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติก่อนข้างปานกลางและต่ำ จึงอาจมีส่วนทำให้นักเรียนเหล่านี้ประสบปัญหาในการปรับตัวและการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอยู่บ้าง
3. นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในด้านครอบครัว เพราะมาจากครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน
4. ในการรับสื่อหรือข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่รับทราบจากเพื่อน ผู้ปกครองและญาติพี่น้อง หนังสือพิมพ์และฝ่ายแนะแนวโรงเรียน จะเห็นได้ว่าแนวทางการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติก่อนข้างอยู่ในวงแคบ ดังนั้นการแก้ไขโดยการจัดทำแผ่นป้ายประกาศขนาดใหญ่หน้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงเป็นสิ่งที่ควรจัดทำและควรมีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชนเพิ่มขึ้น
5. ปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนสมัครเข้าสอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประสบอยู่บ้างคือ ไม่ทราบที่ตั้งมหาวิทยาลัยและอยู่ไกลจากที่พักมาก พร้อมทั้งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ต้องการปรับปรุงในเรื่องการเดินทางมามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

6. ความต้องการของนักเรียนที่สมัครสอบเข้าเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้าเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักเรียนถึงร้อยละ 80 ที่เลือกเรียนตามความต้องการของตัวเอง ส่วนที่เลือกเรียนตามแนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงานมีเพียงร้อยละ 11 เป็นที่น่าสังเกตว่าเหตุผลในการเลือกเรียนทั้งสองอย่างนี้ มีจำนวนนักเรียนค่อนข้างแตกต่างกันมาก ในสถานการณ์ที่เศรษฐกิจกำลังตกต่ำ หากผู้เรียนมีความต้องการเข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการหรือแนวโน้มของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นบ้าง ก็จะช่วยให้ทั้งผู้เรียนและความต้องการผู้มีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาสังคมมีความสอดคล้องกัน เป็นการช่วยลดปัญหาในการหางานทำ รวมทั้งทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้เจริญเติบโตรวดเร็วยิ่งขึ้น

7. จากข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของนักเรียนสมัครเรียนที่ต้องการจะเรียนจบในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติตามคณะที่นักเรียนต้องการเรียนค่อนข้างต่างกัน โดยจำนวนของนักเรียนที่คาดว่าตนเองจะจบในคณะที่ตนเองต้องการเรียนมีต่ำกว่าในตอนสมัครเข้าเรียนตั้งแต่แรก ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างขาดความมั่นใจในการสำเร็จการศึกษาตามสาขาวิชาที่ต้องการหรือตั้งความหวังในตอนเข้าเรียนอยู่บ้าง แล้วไม่พยายามทำให้สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้แล้วยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ระบุคำตอบในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่สนใจในเรื่องความคาดหวังที่ต้องการเรียนสำเร็จตามสาขาที่ตนเองสมัครเรียนอย่างจริงจัง

8. ด้านการศึกษาความต้องการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดคณะใหม่ทางสังคมศาสตร์ ครั้งนี้อาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากในปัจจุบันเหตุการณ์ด้านเศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเปลี่ยนแปลงและแตกต่างกันค่อนข้างมากอย่างรวดเร็วในช่วงระหว่างปี 2538 ถึง ปี 2541

9. ด้านการศึกษาความต้องการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดคณะใหม่ทางวิทยาศาสตร์ น่าสังเกตว่านักเรียนที่สมัครเรียนยังคงมีความต้องการสอดคล้องกับสถานการณ์ในปี 2540 อยู่บ้าง ยกเว้นการเปิดคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ที่อาจมีความขัดแย้งอยู่บ้าง เนื่องจากปัจจุบันตลาดแรงงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์มีความอึดตัวค่อนข้างมาก อาจทำให้ผู้ที่มีความประสงค์จะเรียนในคณะเหล่านี้ อาจประสบปัญหาในการหางานทำ

10. การเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการวิจัยนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนสมัครสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในปีการศึกษา 2538 และขณะที่เขียนรายงานการวิจัยอยู่ในระยะปลายปี พ.ศ. 2540 และต้นปี 2541 ข้อมูลบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างทั้งเศรษฐกิจและสังคม ทำให้การศึกษาข้อมูลบางส่วนไม่ทันสมัยเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยได้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการค้นพบข้อมูลในการศึกษาเรื่องนี้ สำหรับส่วนที่สองเป็นการเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการทำวิจัยเพิ่มเติม

1. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาจากการศึกษาวิจัย

1.1 เน้นการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนในเขตกรุงเทพฯ ภาคตะวันออก และเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในสาขาวิชาต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์คุณภาพ

1.2 เน้นคุณภาพของนักศึกษาให้ตรงกับสาขาวิชาที่ต้องการเรียน โดยอาจมีการปรับปรุงหลักสูตรการซ่อมเสริมวิชาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า

1.3 ส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนของคณาจารย์ ในบางสาขาวิชา เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเป็นข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่พ้นสภาพนักศึกษาและสมัครเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539

1.4 มีการสอนหรือการแนะนำพิเศษในการเรียนเนื้อหาวิชาที่ยาก เช่น ฟิสิกส์ บัญชี การจัดการ และการตลาด

1.5 สำนักพัฒนานักศึกษาควรดูแลเอาใจใส่นักศึกษาเพิ่มขึ้น และโดยทั่วถึง ทางด้านการส่งเสริมวิชาการ

1.6 ให้ความสำคัญการแนะแนว เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาได้พยายามปรับปรุงตนเอง ผลักดันให้สำเร็จการศึกษาตามสาขาวิชาที่ตนต้องการจะเรียนภายในเวลาที่กำหนดตามหลักสูตร

1.7 ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์อย่างแท้จริงของนักศึกษา ในการสร้างเสริมชื่อเสียงกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.8 ให้คำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจยุคฟองสบู่ และแนะทางให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาที่สังคมขาดแคลน

1.9 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติควรมีการส่งเสริมให้มีนักศึกษาที่สนใจเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ในภาคค่ำมากขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่าคุ้มทุน

1.10 อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติควรได้รับการปรับปรุงบริเวณของมหาวิทยาลัยให้ร่มรื่นด้วยต้นไม้ และสร้างที่พักผ่อนของนักศึกษาเพิ่มเติม และสนับสนุนให้การเดินทางของนักศึกษาสะดวกมากขึ้น

1.11 ควรจัดให้มีสภาคณาจารย์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาผลประโยชน์ในด้านคุณภาพของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเพิ่มเติม

2.1 ควรทำวิจัยเรื่องความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับด้านอื่น ๆ เช่น กิจกรรมนักศึกษา การประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนทั้งของคณาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งจริยธรรมและคุณภาพการศึกษา

2.2 การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์การปรับปรุงคุณภาพทั้งของสถาบันและนักศึกษา

2.3 การจัดประชุมทางวิชาการทางด้านการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

2.4 การศึกษาอบรมคณาจารย์ในด้านจิตวิทยาและการศึกษาและประเมินผลของการฝึกอบรมของคณาจารย์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งอาจแบ่งเป็นตามสาขาสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

2.5 การศึกษาวิจัยแนวทางในการส่งเสริมให้คณาจารย์และนักศึกษาให้ความสำคัญกับการบริการชุมชนทางด้านวิชาการ

บรรณานุกรม

- เกษม วัฒนชัย (2541) สารจากอธิการบดี ข้าราชการพร้อมหอพัก สาระประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- เกศินี คุณคำชู (2532) รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. บทคัดย่อจากข่าวสารวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 18 ฉบับที่ 4 เมษายน-พฤษภาคม 2538
- ข่าวสด, เชียงใหม่เมินดีกรีปริญญา ปีที่ 7 ฉบับที่ 2,514 วันที่ 18 ตุลาคม 2540 หน้า 3
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2535) วิจัยการศึกษา ปีที่ 15 ฉบับที่ 2
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2536) วารสารการศึกษาแห่งชาติ ความร่วมมือของรัฐ และเอกชนในการศึกษาเพื่ออาชีพและการผลิตกำลังคน ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2536
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2537) ข่าวสารวิจัยการศึกษา ปีที่ 17 ฉบับที่ 2
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2537) วารสารการศึกษาแห่งชาติ อุดมศึกษาในอนาคต : บทบาทที่ควรปรับเปลี่ยน ปีที่ 28 ฉบับที่ 2 เดือนธันวาคม 2536 - มกราคม 2537
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2538) งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา ปีงบประมาณ 2538
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2539) รายงานการวิจัยของคณาจารย์ที่มีผลต่อการเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- เดือนจิตต์ จิตต์อารี, ดร. (2540) เอกสารการศึกษาศาเหตุการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ทบวงมหาวิทยาลัย, (2540) จดหมายข่าวรายสัปดาห์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 359 ประจำวันที่ 30 มิถุนายน-6 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
- ทบวงมหาวิทยาลัย, (2540) จดหมายข่าวรายสัปดาห์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 360 ประจำวันที่ 7-13 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
- ทบวงมหาวิทยาลัย, (2540) อุดมศึกษา ปีที่ 23 ฉบับที่ 228 มิถุนายน 2540
- ปิยะรัตน์ นุชพองใส (2532) ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยานิพนธ์ระดับ : ปริญญาโท, บทคัดย่อจากข่าวสารวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 18 ฉบับที่ 4 เมษายน-พฤษภาคม 2538

พัฒน์ น้อยแสงศรี, รศ.ดร. (2541) เอกสารคำบรรยาย เรื่อง “เรียนอย่างไรให้สำเร็จ อยู่อย่างไรให้
เป็นสุข” เพื่อเป็น ส.ค.ศ. 2541 กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ลิขิต ธีรเวคิน, (2541) “ภาวะฉุกเฉินแห่งชาติ” มติชน วันอังคารที่ 17 มีนาคม 2541 หน้า 6
วีรศักดิ์ ศรีปุณณะ (2532) การศึกษาปัญหาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร. บทคัดย่อจากข่าวสารวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 18 ฉบับที่ 4 เมษายน-พฤษภาคม 2538

ศูนย์ประสานงานและปฏิบัติการของระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ (2538) รายงานผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาระบบการจัดเก็บ
ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนและพัฒนาการศึกษา

หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัย. คู่มือและหลักสูตรปีการศึกษา 2540. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ด
โปรดักชั่น 2540.

ภาคผนวก

โครงการวิจัย
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. ชื่อโครงการ

(ภาษาไทย) โครงการวิจัย “ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัคร
เข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะและสาขา
วิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน”

(ภาษาอังกฤษ) Needs and Opinions of High School Students Who
Applied to Attend Huachiew Chalermprakiet University
Towards Faculties and Academic Programs

2. ประเภทของงานวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ

3. ชื่อผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) ดร.เดือนจิตต์ จิตต์อารี

(ภาษาอังกฤษ) Dr.Tuanjit Jitaree

ผู้วิจัยร่วม

(ภาษาไทย) น.ส.เนาวรัตน์ พลอยทรัพย์

(ภาษาอังกฤษ) Miss Nawarat Ploysap

(ภาษาไทย) น.ส.สุภาพร พาณิชสมบัติกิจ

(ภาษาอังกฤษ) Miss Supaporn Panichsombutkij

คุณวุฒิหัวหน้าโครงการวิจัย ปริญญาเอกทาง Higher Education

จาก Southern Illionis University at Carbondale

ตำแหน่ง อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ โทรศัพท์ 312-6300 ต่อ 1431

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โทร.312-6300 ต่อ 1318

ประสบการณ์ในงานวิจัย เป็นนักวิจัยการศึกษาแห่งชาติ 18 ปี

ประวัติการได้รับทุน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และ

Southern Illinois University at Carbondale, USA.

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่

1. ระบบบริหารการศึกษา : บรรยายการทำงานในหน่วยงานทางการศึกษาระดับภาคและท้องถิ่น
2. ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา : โอกาสทางการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ : แนวทางใหม่ในการวิจัยทางการศึกษาและสังคม
4. ระบบจริยธรรมไทย
5. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของตำรวจไทย
6. การวิจัยและการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา (School Mapping)
7. การคบเพื่อนของนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต)
8. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับครู นักเรียน และ โรงเรียนที่สัมพันธ์กับคะแนนความสามารถพื้นฐานและอัตราการเลื่อนชั้นของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตยากจนและเขตไม่ยากจน
9. ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาและภาคเอกชน
10. ตัวแปรที่ส่งผลให้อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการสอน บริหารวิชาการ วิจัยและบริการชุมชน (ปริญญาานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต)
11. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
12. รายงานการวิจัย เรื่อง “การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของถนนจำนวน 15 สาย ในจังหวัดสมุทรปราการ จัดทำโดย คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน หอการค้าจังหวัดสมุทรปราการและมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, มิถุนายน 2540

4. สถานที่ทำการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

5. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับคณะ และสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน ความหลากหลายของคณะและสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษา ได้จัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นเป็นการเพิ่มโอกาส และความเสมอภาคให้มวลชนได้รับประโยชน์จากการศึกษา และเป็นการนำให้สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ มุ่งสู่ความ

เป็นสากลของอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนในคณะต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย เช่น คณาจารย์ และนักศึกษาปัจจุบัน สำหรับนักศึกษาผู้ประสงค์จะเข้ามาเป็นนักศึกษาในอนาคตนั้นจะมีส่วนในการให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์มากเพื่อการวางแผนการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่ประสงค์จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาลงข้อมูลสำคัญ ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามปณิธานที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้

6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนเกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะ และเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มาสมัครเรียน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ
2. การพัฒนาระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
3. การเสริมสร้างความเป็นเอกทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. คลังข้อมูล (Data Base) ในการวิจัยและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิง

1. วารสารการศึกษาแห่งชาติ ความร่วมมือของรัฐและเอกชนในการศึกษาเพื่ออาชีพและการผลิตกำลังคนปีที่ 28 ฉบับที่ 1 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2536
2. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, อุดมศึกษาในอนาคต : บทบาทที่ควรปรับเปลี่ยนปีที่ 28 ฉบับที่ 2 เดือนธันวาคม 2536 - มกราคม 2537
3. บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ และคณะ (2532) , การวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล

4. บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2532), ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลที่เปิดสอนชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

5. เกศินี คุณคำชู (2532), รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาของหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. วีระศักดิ์ ศรีปุณะ (2532), การศึกษาค้นคว้าและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

7. สุวรรณ กิตติเนาวรัตน์ (2532), การศึกษาค้นคว้าและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

9. ระเบียบวิธีการวิจัย

1. เป็นการวิจัยสำรวจเชิงปริมาณ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนที่มาสมัครเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปีการศึกษา 2538 จำนวน 1,000 คน
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโปรแกรม SPSS เพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ
4. ศึกษาแนวโน้มของผู้มาสมัครเรียน ในเรื่องการทราบข่าวรับสมัคร สาขาวิชาและคณะที่สนใจสมัคร

10. ขอบเขตของการวิจัย ศึกษาเฉพาะนักเรียนที่มาสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในปีการศึกษา 2538 บางพลี

11. ระยะเวลาของการทำวิจัย 1 ปี (ธันวาคม 2538 - ธันวาคม 2539)

12. แผนการดำเนินตลอดโครงการ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ และความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าเรียนเกี่ยวกับคณะ และสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอน
3. ทดลองและปรับปรุงแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
6. สรุปและเสนอแนะผลการสำรวจวิจัย
7. นำเสนอผลการวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

13. รายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายแยกประเภทตามหมวดเงินงบประมาณ

1. หมวดค่าตอบแทน		
- ผู้บริหารโครงการ 4 เดือน ๆ ละ 3,000 บาท		12,000 บาท
- ผู้ช่วยนักวิจัย 2 คน เวลา 3 เดือน ละ 2,000 บาท		12,000 บาท
2. หมวดค่าใช้สอย		
- ค่าประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล		5,000 บาท
- ค่าพิมพ์ต้นฉบับ		8,000 บาท
- ค่าจัดพิมพ์รายงาน 30 เล่ม		3,000 บาท
	รวม	40,000 บาท

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	เต๋อนจิตต์ จิตต์อารี
วัน เดือน ปีเกิด	24 ธันวาคม 2493
ที่อยู่	96 ตรอกวัดราชวรินทร์ 7 ตากสิน 21 ธนบุรี กรุงเทพฯ 10600
ที่ทำงาน	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 18/18 ถนนบางนา-ตราด บางพลี สมุทรปราการ 10540
การศึกษา	2516 : การศึกษาระดับบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2520 : การศึกษามหาบัณฑิต (อุดมศึกษาและการศึกษาคณะครู) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2534 : Ph.D. (Higher Education), Southern Illinois University at Carbondale, U.S.A.
ประสบการณ์	2517 - 2518 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย สมุทรสาคร 2519 นักวิจัยการศึกษา กองมาตรฐานวิชาชีพครู คุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ 2520 - 2537 นักวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2534 - 2539 อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ วิชา AD 328 Advertising Research Methods มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 2537 - 2540 ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2540 - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

- ประสบการณ์** 2534 ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- สัมมนาต่างประเทศ** ประชุมทางวิชาการ International Seminar “State of the Art of Research in Science and Mathematics Education in Southeast Asia and the Pacific,” SEAMEO Regional Centre for Educational in Science and Mathematics ณ ประเทศมาเลเซีย
- 2535 ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ประชุมทางวิชาการวิเคราะห์หลักสูตรและแบบเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ในโครงการวิจัย Third International Mathematics and Science Study (TIMSS) ณ มหาวิทยาลัยฮ่องกง ประเทศฮ่องกง
- 2535 ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ประชุมทางวิชาการ Conference on Asia Professional Women 1992 “The Manifestations of Science and Technology in Asean Heritage : Women's Contribution” ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี มาเลเซีย ประเทศมาเลเซีย
- 2536 ผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ประชุมทางวิชาการในโครงการวิจัย Third International Mathematics and Science Study (TIMSS) ณ เมือง Vancouver ประเทศแคนาดา
- ผลงานวิจัย**
1. ระบบบริหารการศึกษา : บรรยายการทำงานในหน่วยงานทางการศึกษาระดับภาคและท้องถิ่น
 2. ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา: โอกาสทางการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 3. วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ : แนวทางใหม่ในการวิจัยทางการศึกษาและสังคม
 4. ระบบจริยธรรมไทย
 5. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของตำรวจไทย
 6. การวิจัยและการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา (School Mapping)
 7. การคบเพื่อนของนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ปริญญาบัณฑิตมหาบัณฑิต)

8. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับครู นักเรียน และโรงเรียนที่สัมพันธ์กับ
คะแนนความสามารถพื้นฐานและอัตราการเลื่อนชั้นของโรงเรียน
ประถมศึกษาในเขตยากจนและเขตไม่ยากจน
 9. ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา :
การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาและภาคเอกชน
 10. ตัวแปรที่ส่งผลให้อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการสอน บริหารวิชาการ
วิจัย และบริการชุมชน (ปริญญาโทพิเศษศึกษา)
 11. ความต้องการและความคิดเห็นของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เกี่ยวกับคณะและสาขาวิชาที่
มหาวิทยาลัยเปิดสอน
 12. รายงานการวิจัย เรื่อง “ การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม
ของถนนจำนวน 15 สาย ในจังหวัดสมุทรปราการ จัดทำโดย
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน หอการค้าจังหวัดสมุทรปราการ
และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มิถุนายน 2540
- อื่น ๆ
1. บทความเรื่อง "การวิจัยกับการประชาสัมพันธ์" ในวารสารนักบริหาร
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 2. ร่างโครงการวิจัย "การศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจาก
สภาวะทางเศรษฐกิจสังคมและการขยายโอกาสทางการศึกษา"
 3. ร่างโครงการวิจัย "โอกาสทางการศึกษาและการถ่ายทอด
ค่านิยมเกี่ยวกับบทบาทของสตรีในโรงเรียน"
 4. ร่างโครงการวิจัย "ผลกระทบการจัดการเรียนการสอน
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย"
 5. บทความเรื่อง "การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนใน
สถาบันอุดมศึกษา" ข่าวสารวิจัยการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ
 6. บทความเรื่อง “ ปัจจัยที่ส่งผลให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการสอน
บริหารวิชาการวิจัยและบริการชุมชน ” ข่าวสารวิจัยการศึกษา,
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

7. บทความเรื่อง “การใช้เทคนิคเดลฟายในการวางแผนของสถาบันอุดมศึกษา” ข่าวสารวิจัยการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
8. บทความเรื่อง “การปรับตัวในยุคเทคโนโลยีข่าวสาร”
เอกสารประกอบการสอน วิชา BA 4103 Business Research
9. ตำราเรียน “วิธีการวิจัยการโฆษณา” มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
10. ตำราเรียน “ปรัชญาการศึกษาและหลักการศึกษ”
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบังเจ้าคุณทหาร
11. ตำราเรียน “การวิจัยการประชาสัมพันธ์” มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
12. เอกสารการศึกษาสาเหตุการผันสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539
13. ตำราเรียน “การวิจัยธุรกิจ” มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ